

NIET GENOEG ALGEMENE VORMING AAN UNIVERSITEIT

Nieuw vak leert studenten over muur kijken

De KU Leuven werkt aan een nieuw universiteitsbreed vak. Daarin zullen studenten over de muurtjes tussen de universitaire disciplines leren kijken. Op termijn moet elke universiteitsstudent het vak volgen.

JELLE MAMPAEY

De Leuvense universiteit denkt na over een vak waarin studenten in aanraking komen met kennis uit andere studierichtingen. De voorlopige naam van het vak is Mens- en Wereldbeelden.

Het vak zou in eerste instantie een keuzevak zijn, maar het is de bedoeling te evolueren naar een universiteitsbreed plichtvak dat complementair is met de bestaande vakken Religie, Zingeving & Levensbeschouwing (RZL) en Wijsbegeerte. Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis: "Het is de bedoeling dat het vak op termijn een vanzelfsprekend onderdeel van een opleiding vormt."

"We willen studenten leren om over de muren tussen verschillende disciplines te kijken," zegt Melis. "Er wordt al lang ge-

zegt dat universitaire studies in zekere mate te kort schieten op het vlak van algemene vorming. Ook in de middelbare school is er vaak niet genoeg aandacht voor algemene vorming."

Multiculturaliteit

De invulling van het vak ligt nog niet vast, maar het zal waarschijnlijk bestaan uit twee delen. In een eerste deel reflecteren studenten over wetenschappelijke kennis. Ze denken na over hoe kennis tot stand komt en leren wat de grote historische ontwikkelingen zijn inzake wetenschappelijke kennis.

Een tweede deel bestaat uit modules die stuk voor stuk gericht zijn op een bepaalde discipline. Studenten uit andere disciplines kunnen die modules vervolgens volgen. Melis geeft

het voorbeeld van een student Humane Wetenschappen die een module genetica volgt. Daarnaast zal in de modules ook aandacht zijn voor maatschappelijke problematieken zoals klimaatverandering en multiculturaliteit.

Metaforum

Het idee voor het nieuwe vak vloeit voort uit Metaforum, een overkoepelend orgaan van de KU Leuven dat bestaat uit interdisciplinaire werkgroepen

trok vanuit de volgende vraag: "Wat is het minimumpakket aan algemene vorming dat we aan alle studenten willen meegeven, naast de specifieke vaktechnische opleiding, zodat ze als kritische intellectuelen hun plaats kunnen innemen in de samenleving?"

Bart Raymaekers, coördinator van de werkgroep, benadrukt dat het slechts gaat om een denkoefening. De praktische uitwerking is voor rekening van de beleidsmakers

.....
"Het is de bedoeling dat het vak op termijn een vanzelfsprekend onderdeel van een opleiding vormt"

VICERECTOR LUDO MELIS

die nadenken over belangrijke maatschappelijke thema's. In de schoot van Metaforum werd de werkgroep studium generale opgericht. Die werkgroep ver-

binnen de universiteit. Volgens Melis zal er in februari of maart een concreet voorstel komen over inhoud en praktische organisatie van het vak.

— Beeld —

Het voormalige café De Bierkar in de Naamsestraat wordt bezet door krakers. Ze klagen de leegstand van het gebouw aan. Onze fotograaf Andrew Snowball zocht hen op. Op pagina 9 vindt u een reportage.

ONDERWIJS

Toon Martens:
"HBO5-onderwijs
moet naar
hogeschool"

3

INTERNATIONAAL

Duitsland op weg
naar gratis hoger
onderwijs

5

STUDENT

De nieuwe
studentenschepen
aan het woord

6

SOCIAAL

Alma verhoogt
prijzen (opnieuw)

9

ONDERZOEK

De kilo weegt geen
kilo meer

10

CULTUUR

Erwin Mortier: "Ik
proef ontgoocheling
over Schauvliege"

15

veto+

24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE

Splinter

Waan van de dag

Afgelopen maandag reikte de KU Leuven weer enkele eredoctoraten uit op haar jaarlijkse Patroonsfeest. U weet van niets, zegt u? Niet moeilijk: er is amper media-aandacht aan besteed. Ik las wel interviews in kwaliteitskranten, maar helaas: met eenzelfde eredoctor. In de regionale bladzijden van twee andere kranten stond een artikel met foto, gelinkt aan de actie van de Anti Dierproeven Coalitie (ADC). Die protesteert jaarlijks tegen de proeven op apen die aan de KU Leuven plaatsvinden. Ieder jaar zegt het ADC hetzelfde en reageert de universiteit op exact dezelfde manier. Elk jaar goed voor een artikel in de grootste kranten van Vlaanderen. Kwam daar helaas niet aan bod: waarom zes (en eigenlijk zeven) wetenschappers een uniek diploma kregen.

Ik hoor u denken: da's toch normaal, het zijn *maar* eredoctoraten. Ten eerste: schaam u, je wordt niet zomaar doctor honoris causa aan deze universiteit (tenzij je prins Filip heet). Ten tweede: als een bekende kop een eredoctoraat ontvangt, staan fotografen zich wel te verdringen voor dat ene kiekje. In 2007 barstte de Pieter De Someraula uit zijn voegen toen de Italiaanse acteur en regisseur Roberto Benigni er de show mocht komen stelen. Toen Jan Decler een eredoctoraat kreeg aan de Universiteit Antwerpen, zat dat vooraan in het middagnieuws. En enkele maanden geleden nog kreeg onze Leuvense universiteit zelfs internationale media-aandacht toen IMF-topvrouw Christine Lagarde een niet onbesproken eredoctoraat kreeg aan de KULAK. Blijkbaar is het uitdelen van lintjes dus toch belangrijk.

Communicatiewetenschappers Galtung & Ruge onderscheidden ooit nieuwswaarden, een interessant lijstje van kenmerken waaraan een evenement moet voldoen om de kranten te halen. Benigni, Decler en Lagarde voldoen aan de nieuwswaarde "elitepersonen": alles wat zij doen is belangrijk en dus relevant. De in ons land onbekende Leon Chua en Tamás Roska hebben bijgevolg niet genoeg aan een eredoctoraat om de krantenkolommen te halen. Ook al gaat het om de hoogste onderscheiding aan de hoogst aangeschreven universiteit in ons land, blijkbaar berichten kranten liever over de baard van Marc Dutroux.

Ben ik nu echt de enige die af wil van die manier van berichtgeving? Het is altijd opnieuw de waan van de dag. Vorige week praatten we vijf dagen lang over een uitspraak van Bart De Wever. Pagina's vol reacties, analyses, interviews, lezersbrieven, geleuter op Twitter. Een debat met Etienne Vermeersch als sluitstuk, druk bekeken én becommentarieerd. Terwijl er amper iets substantieels verteld werd, behalve dan in de paar minuten dat het ging over het feit dat de uitspraak uit zijn context was gehaald. Vermeersch stelde dat "media nu eenmaal zo werken". Alsof we ons daarbij moeten neerleggen!

Mediahuizen moeten dringend een keuze maken tussen populisme en kwaliteit. Geen non-debatten creëren, maar diepgaande onderzoeksjournalistiek over de kern van de zaak. Moeilijke kwesties durven brengen voor een groot publiek, niet wekenlang een kasteelmoord opvolgen als ware het een vervolgafl levering van Witse. En wat betreft het argument dat "het publiek daarom vraagt", wel, toeval wil dat een van de nieuwe eredoctors Rita Carter is. Een wetenschapsjournaliste, nota bene. Carter stelt, verderop in deze *Veto*, dat "als je mensen duidelijk uitlegt wat kennis voor ze kan betekenen, ze makkelijk te interesseren zijn."

Erg jammer dat ze dat afgelopen week niet heeft mogen bewijzen.

PIETER ROMBOUITS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: SIMON LECLERCQ

Vrijdag vond er in de Schouwburg een heuse burlesqueshow plaats. Enkele jongheeren en vooral jongedames zetten hun beste beentje voor in de retroshow.

Onderwijs

REPORTAGE ZES EREDOCTORATEN UITGEDEELD OP PATROONSFEESTEN

“Ik verleen u als rector de titel van doctor honoris causa”

Vorige week reikte de KU Leuven tijdens de jaarlijkse Patroonsfeesten zes eredoctoraten uit. De eredoctors werken allemaal rond het menselijk brein.

JENS CARDINAELS

Maandag, 9.45 uur. Terwijl de studenten genieten van een luie ochtend in de lesvrije week, dalen de leiders en andere prominenten van de KU Leuven gekleed in toga de Naamsestraat af voor de jaarlijkse Patroonsfeesten van de universiteit. De stoet wandelt van de Universiteitshal naar de Sint-Pieterskerk, waar ze een misviering zullen bijwonen.

Aan de kerk worden ze opgewacht door een twintigtal apen. Bij nader in-

Andrew Snowball

worden door onze uitvinding, die al gecommmercialiseerd werd door de computerfabrikant HP.”

Ook de andere kersverse eredoctors zijn op de receptie. Bijvoorbeeld Dennis J. Selkoe, die onderzoek verricht naar de ziekte van Alzheimer; professor Antonio Damasio, die onderzoek doet naar het verband tussen emoties en menselijk gedrag en Hugues Duffau, een hersenchirurg die patiënten opereert die bij bewustzijn zijn. “Hersenen zijn ongevoelig,” zegt hij geruststellend. “Door mijn methode kunnen patiënten aangeven wat de effecten zijn van wat ik doe tijdens een operatie. Op die manier heb ik valse kennis ontmaskerd. Zo dacht de wetenschap lange tijd dat een bepaald deel van de hersenen verantwoordelijk was voor de spraak. Ik haalde het weg bij een patiënt, maar hij kon nog steeds spreken.”

Eredactor Rita Carter staat met vier mensen te praten. Ze is een wetenschapsjournaliste die via media zoals *The New York Times* en de BBC-radio wetenschappelijke kennis overbrengt naar het grote publiek. “Als je

“Het is een kunst om wetenschap zo eenvoudig mogelijk uit te leggen”

JOURNALISTE-EREDOCTOR RITA CARTER

zien blijkt het te gaan om mensen met een apenpak die in stilte protesteren tegen dierproeven. De prominenten lopen hen pratend voorbij. Een enkeling kijkt naar links en leest dat dierproeven niet oké zijn. “Dit is de uitgelezen gelegenheid om het thema onder de aandacht te brengen,” vertelt betoeger Danny Flies. “Maar we zijn blij dat de KU Leuven dit jaar eredoctoraten

uitreikt aan mensen die geen proeven uitvoeren op apen.” Ondertussen gaan de prominenten de kerk binnen, want aartsbisschop André Leonard wacht. Er klinkt trompetgeschal.

Twee uur later opnieuw trompetgeschal. Deze keer in de Promotiezaal van de Universiteitshal. Tijd voor het hoogtepunt van de dag: de uitreiking van zes eredoctoraten aan

mensen die rechtstreeks of onrechtstreeks een verdienste hebben geleverd aan de neurowetenschappen. Een zevende eredoctoraat zal later dit jaar uitgereikt worden.

Zes keer legt een Leuvense professor-promotor aan de zaal uit waarom de KU Leuven zijn pupil een eredoctoraat moet geven. Zes keer gaat Mark Waer akkoord met de woorden: “Ik verleen u als rector de titel van *doctor honoris causa*.”

HP

En daar zijn ze alle zes wel blij mee. Uitgebreid danken ze de universiteit voor de eer. Professor-emeritus en kersvers eredoctor Leon Chua bedankt niet alleen zijn vrouw, maar ook zijn studenten en onderzoekers. “Ik heb veel papers geschreven met iemand anders. Ik zal uitleggen hoe

“Onze uitvinding zal de memorstick vervangen”

INGENIEUR-EREDOCTORANDUS LEON CHUA

dat komt: ik heb tegen mijn onderzoekers gezegd dat ze mij altijd moeten opgeven als co-auteur.”

De zaal lacht met de grap van de man die samen met professor Tamás Roska, een van de andere eredoctors, een manier uitvond om data beter op te slaan. Even later legt Chua op de receptie na de uitreiking uit: “De huidige memorsticks verliezen hun data na verloop van tijd. Daarom zullen ze op termijn vervangen

mensen duidelijk uitlegt wat kennis voor ze kan betekenen, zijn ze makkelijk te interesseren,” vertelt ze. “Het is een kunst om wetenschap zo eenvoudig mogelijk uit te leggen, maar niet te eenvoudig, zodat het onjuist wordt. Vaak weet de lezer meer dan je denkt.”

De eredoctors verlaten de zaal voor een diner. Even later verlaten ook wij de Universiteitshal. In de gang gaan twee vrouwen nog snel op de foto met Rik Torfs.

De procedure achter de rectorverkiezingen

Eens om de vier jaar kiest de universitaire gemeenschap een rector. Dit jaar gebeurt dat eind mei. Veto houdt je nauwgezet op de hoogte. Deze week lichten we de procedure toe.

— Rector — Verkiezingen

MARGOT HOLLEVOET

Officiële kandidaten zijn er op dit moment nog niet. “Men moet zich kandidaat stellen op 27 of 28 maart,” verduidelijkt Freddy Jochmans, de directeur-generaal van de stafdiensten Rectoraat en de organisator van de komende rectorverkiezingen. “Daarna kijkt de verkiezingscommissie of de kandidaten voldoen aan de voorwaarden: ze moeten op het ogenblik van hun kandidaatstelling als gewoon hoogleraar of als buitengewoon hoogleraar voltijds verbonden zijn aan de KU Leuven. Daarnaast moe-

ten ze de opdrachtverklaring, de algemene strategische visie, het organiek reglement en de andere reglementen van de KU Leuven onderschrijven. Dezelfde dag nog worden de kandidaten bekend gemaakt.”

De verkiezingen verlopen in stemrondes. Jochmans: “De eerste stemronde is op 13 mei. Het lijkt me sterk dat er na één stemronde al een winnaar zou zijn. Ik neem aan dat er een tweede stemronde zal plaatsvinden, op 17 mei. Een eventuele derde stemronde vindt plaats op 23 mei.”

Campagne

Zodra de kandidaten bekend zijn, kan de strijd om de stemmen beginnen. Er zijn enkele regels waaraan de campagnevoerende kandidaten zich moeten houden. Jochmans: “De

verkiezingen zijn een interne aangelegenheid. Er wordt van de kandidaten verwacht dat ze met argumenten en op een academisch niveau, in alle sereniteit en waardigheid, de stemgerechtigden proberen te overtuigen van hun programma. Ze mogen dat doen op de manier die ze verkiezen, maar ze moeten zich onthouden van zogenaamde wervende campagnes. Zeker als die via een externe partner, zoals de nationale media, zouden gebeuren. De campagne moet dus binnen de universitaire muren gevoerd worden. Doorgaans gebeurt dat via debatten met en tussen de kandidaten.”

De studentenraad LOKO zal zo’n debat organiseren. Om de studenten zo goed mogelijk te informeren, komen er ook zogenaamde Open Bureaus. Voorzitter Ruben Bruynooghe verklaart: “Per kandidaat zullen we een Open Bureau organiseren. Iedereen is daar welkom om vragen te stellen. Ook in het Algemeen Bureau van LOKO zullen er vragen gesteld

worden. De bedoeling is ook om een samenvatting van elk Open Bureau op onze website te plaatsen, zodat iedereen zich kan informeren.”

Wie mag stemmen?

Kort samengevat? “Het kiescollege bestaat ruwweg uit zeventig procent professoren en telkens tien procent studenten, assistenten en administratief en technisch personeel,” aldus Jochmans.

Terwijl het personeel van de KU Leuven rechtstreeks op haar voorkeurskandidaat mag stemmen, werkt het bij de studenten anders. “Het kiessysteem van LOKO is getrapd. We werken met kiesmannen per kring, mathematisch verdeeld naargelang de grootte van de kring,” zegt Bruynooghe. “Voor elke stemronde vergaderen we met die kiesmannen, op zoek naar een consensus, als dat haalbaar blijkt. Dat is uiteraard beter dan verdeeldheid, want de voorkeurskandidaat is dan perfect

voor studenten en staat voor wat wij als studenten juist achten voor de universiteit. Via een memorandum gaan we over een maand meedelen wat wij verwachten van een perfecte rector. Thema’s als de brede bachelor en integratie zullen daarin aan bod komen. Het is belangrijk dat wij van elke kandidaat weten waar hij of zij voor staat.”

Met tien procent is het aandeel van de studenten vrij klein. Toch mogen ze niet onderschat worden. Bruynooghe: “De studenten hebben wel degelijk een impact tijdens de verkiezing. Een uitgesproken voorkeur van ons kan zich voor of tegen de kandidaat richten. Al kunnen we niet alles naar ons toetrekken. Het aandeel van stemgerechtigde ZAP’ers (*Zelfstandig Academisch Personeel, dat zijn professoren, red.*) is heel groot. Daarin schuilt ook een probleem voor de kandidaten, want zij kunnen moeilijk elke stemgerechtigde bereiken. Wij slagen daar beter in, via de kringen en de kiesmannen.”

Onderwijs

INTERVIEW **TOON MARTENS, DE VOORMAN VAN DE HOGESCHOLEN**

“Er schort iets aan de budgetten voor wetenschap en innovatie”

De Vlaamse regering moet meer investeren in het volwassenenonderwijs en in de verspreiding van wetenschappelijke kennis. Die raakt onvoldoende tot bij de steeds belangrijkere kmo's. Dat zegt de voorzitter van de Vlaamse hogescholen.

JENS CARDINAELS

Sinds januari is Toon Martens de voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA). “Mijn organisatie wordt meer en meer de belangengroep van de hogescholen. Taken zoals internationalisering en kwaliteitszorg verhuizen naar een andere organisatie. We zullen meer dan ooit de Vlaamse hogescholen vertegenwoordigen bij de bedrij-

Christine Laureys

ven, de socialeprofitsector en de overheid.”

Dat zie je aan het memorandum voor de nieuwe Vlaamse regering van 2014 dat de VLHORA opstelt. Wat zal er in staan?

Toon Martens: «Het moet een oplijsting worden met advies over onderwijs, onderzoek en financiën.

Van die domeinen moet in de volgende regeerperiode werk worden gemaakt. Neem nu innovatie. Aangezien de grote industrie wegtrekt, wordt de rol van kmo's (kleine en middelgrote ondernemingen, red.) groter. Daarom moet er voor worden gezorgd dat de kennis uit het hoger onderwijs

bij de kmo's terecht komt en gebruikt wordt. Dat gebeurt nu onvoldoende.

Er schort iets aan de verdeling van de budgetten voor wetenschap en innovatie.

Als ze er het geld voor krijgen, zouden de hogescholen een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de valorisatie van kennis. Door hen meer te betrekken bij re-

ele problemen, wordt het onderwijs boeiender voor studenten.»

«Een tweede dossier is het HBO5-onderwijs (onderwijs dat vooral in centra voor volwassenenonderwijs wordt gegeven, red.). De overheid vindt terecht dat dat nieu-

langere termijn integreren in de hogescholen. Samenwerking tussen cvo's en hogescholen is niet voldoende. Met de universiteit, de hogeschool en het HBO5 in de cvo's is er één onderwijsniveau te veel. Schaalvergroting is noodza-

.....
“De Vlaamse regering moet consequent zijn als ze een goed opgeleide bevolking wil”
.....

we kwalificatieniveau ontwikkeld moet worden, maar daar voorziet ze geen extra geld voor. De Vlaamse regering moet consequent zijn als ze een goed opgeleide bevolking wil voor de Vlaamse kenniseconomie.»

«HBO5 is belangrijk. 40 procent van de studenten die beginnen aan het hoger onderwijs, falen. Veel van hen kunnen wel een diploma behalen via het HBO5-onderwijs. De cvo's zien HBO5 vooral als volwas-

kelijk om kwaliteit te garanderen en ook om een breed aanbod te kunnen verzekeren.»

Cvo's zijn geografisch erg verspreid. Zal een integratie leiden tot een centralisatie van het onderwijs?

Martens: «Voor de lessen moet de geografische spreiding zo veel mogelijk behouden blijven, maar de cursusontwikkeling zal veel meer

.....
“Door hun maatschappelijke rol moeten leraars meer kennen dan alleen hun vak”
.....

senenonderwijs. Maar volgens ons is het een nieuw onderwijsniveau waar ook nieuwe studenten moeten kunnen instromen. Wij denken dat HBO5 niet kan ontwikkeld worden als de hogescholen er hun schouders niet mee onder zetten.»

De regering verplicht dat HBO5 en de hogescholen “samenwerken”. Hoe ver moet die samenwerking volgens jullie gaan?

Martens: «We hebben een duidelijk standpunt: HBO5 moet op

centraal gebeuren zoals dat nu ook bij de VDAB gebeurt. Die is trouwens een belangrijke partner in de uitbouw van het HBO5-onderwijs.»

Lerarenopleiding

Een recent onderzoek over de belabberde algemene kennis van studenten van de lerarenopleiding aan de hogeschool zorgde onlangs voor ophef. Terecht?

Martens: «De pers heeft het uitvergroot, maar toch blijkt dat er aandacht nodig is voor de kwaliteit van

de lerarenopleiding. De leraars van vandaag staan voor een veel moeilijkere taak dan hun voorgangers. In de centrumsteden is er een grote aan-groei van kinderen met een thuissituatie waarin vaak geen Nederlands wordt gesproken, terwijl taal enorm belangrijk is. Daarnaast is er de kennisexplosie die ons dwingt om op een andere manier te leren omgaan met encyclopedische kennis.»

Is het erg dat een leraar wiskunde denkt dat de PS in de Vlaamse regering zit?

Martens: «Vanwege hun grote maatschappelijke rol moeten ze meer kennen dan alleen hun vak. Als een leraar studenten voor wiskunde wil warm maken, moet hij concrete voorbeelden geven. In de les statistiek kan hij verkiezingsuitslagen gebruiken om de jongeren te tonen waarom statistiek belangrijk is. Jongeren moeten op alle onderwijsniveaus gemotiveerd zijn. Daarom moeten leraars weten wat er leeft in de samenleving.»

«Ik zie een sterke lerarenopleiding als een prioriteit. We kunnen enkel vooruitgang boeken door een waarderende benadering en niet door lerarenopleidingen permanent in een slecht daglicht te stellen.»

BIO

Toon Martens

- Geboren op 26 november 1953 in Breda (NL)
- Studeert bio-ingenieur voedingstechnologie aan de KU Leuven en behaalt in 1980 een doctoraat
- Is van 1985 tot 2001 de directeur van het studentenrestaurant Alma
- Sinds november 2001 algemeen directeur van de KHLeuven
- Wordt op 1 januari 2013 de voorzitter van de VLHORA

Leuven buiten Leuven (4) | West-Vlaanderen

De KU Leuven spreidt haar vleugels uit over Vlaanderen. Vanaf volgend academiejaar krijgt onze alma mater er een dozijn academische hogeschoolopleidingen bij. Deze week stellen we West-Vlaanderen aan jullie voor.

SAM RIJNDERS

De Leuvense olievlek deint uit tot in het verre West-Vlaanderen. Naast de KU Leuven campus Kortrijk (KULAK) vind je er ook twee academische hogeschoolopleidingen in de vestigingen van fusiehogeschool Vives. Dat is de naam van het huwelijk dat de Katholieke Hogeschool Zuid-West Vlaanderen (KATHO) en Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende (KHBO) in december sloten.

Momenteel herbergt de Vives-campus in Brugge een master in de kinesitherapie. In Oostende kun je dan weer terecht voor een opleiding

tot industrieel ingenieur, al zal die naar Brugge verhuizen. Zo hoopt Vives zijn aanwezigheid in Oostende af te bouwen, waar alleen een professionele bacheloropleiding luchtvaarttechnieken overblijft. “Dat is logisch door de aanwezigheid van een regionale luchthaven in Oostende,” aldus Robbe Wulgaert, voorzitter van de studentenraad van de KHBO.

Zes campussen

In de toekomst zullen mogelijk nog meer opleidingen verhuizen. Vives heeft campussen in Brugge, Oostende, Roeselare, Tielt,

Kortrijk en Torhout. “Die willen we behouden. West-Vlaanderen is immers dunbevolkt en geniet weinig mobiliteit,” legt Joris Hindryckx, algemeen directeur van zowel Vives als KATHO, uit.

Al kan het efficiënter. Hindryckx: “Iedereen wil het warm water uitvinden. Maar twee opleidingen verpleegkunde naast elkaar betekent twee keer overheadkosten. Als overheid en als onderwijsinstelling moeten we bewijzen verantwoordelijk met middelen om te gaan. Zo willen we onze concurrentiepositie behouden en versterken.”

Een mening die niet noodzakelijk door zijn collega-bestuurders bij Vives gedeeld wordt. Piet De Leersnyder, algemeen beheerder bij Vives en algemeen directeur

van de KHBO: “Verpleegkunde zullen we op drie plaatsen blijven aanbieden. Dat is ook nodig voor de plaatselijke ziekenhuizen. Zeker voor democratisch onderwijs is het belangrijk dat de drempel voor studenten laag is.”

Braindrain

Een ware fusiegolf overspoelt de Vlaamse hogescholen. Eerder sloegen de Katholieke Hogeschool Limburg, Groep T en de Katholieke Hogeschool Leuven de handen in elkaar, net als Lessius en de Katholieke Hogeschool Kempen. Dat komt door de integratie, volgens Hindryckx. “De meeste hogescholen blijven ietwat verweesd achter met enkel professionele opleidingen. Zij teerden op relatief grote academische masteropleidingen

die nu naar de universiteit verhuizen. Daarom heb je een hergroeperingsgolf.”

Hogescholen zijn verwickeld in een competitie om de grootste instelling. Hindryckx: “KATHO was geen slachtoffer van de integratie, maar waar wij nu de grootste Vlaamse hogeschool zijn, zouden wij door de andere fusies zowat de kleinste worden. Enige solidariteit binnen West-Vlaanderen is dus gepast.”

Voor de kustprovincie blijft inzetten op hoger onderwijs immers belangrijk. “Door de integratiebeweging wordt Brugge een universiteitsstad met academische opleidingen,” meent Wulgaert. “Zo kunnen we hopelijk de braindrain uit West-Vlaanderen stoppen. Gent zal niet langer een West-Vlaamse kolonie zijn.”

Internationaal

REFERENDUM IN BEIEREN

Duitse deelstaat denkt aan gratis hoger onderwijs

In de Duitse deelstaat Beieren komt er binnenkort wellicht een referendum met als vraag: moet het inschrijvingsgeld afgeschaft worden? In veel Duitse deelstaten betalen studenten nu al 0 euro inschrijvingsgeld.

JENS CARDINAELS
1,3 miljoen stemgerechtigde inwoners van de Duitse deelstaat Beieren hebben een volksrondvraag ondertekend dat oproept het inschrijvingsgeld af te schaffen. Dat betekent dat zeker 14,3 procent van het totaal aantal stemgerechtigden tegen het inschrijvingsgeld van zo'n 500 euro is. Maar volgens de krant *Süddeutsche Zeitung* is twee derde tot drie vierde van de inwoners van Beieren voor de afschaffing van het inschrijvingsgeld, dat zo'n 500 euro per semester draagt.

Aangezien de initiatiefnemers binnen twee weken meer dan 10 procent van de Beierse bevolking hebben gemobiliseerd, moet de regering rekening houden met hun vraag.

terpartij van de CDU van bondskanselier Angela Merkel, steunt de afschaffing van het inschrijvingsgeld. De Beierse minister-president Horst Seehofer (CSU) liet door het Duitse magazine *Der Spiegel* optekenen: "Het inschrijvingsgeld wordt afgeschaft. Door het parlement of door het volk."

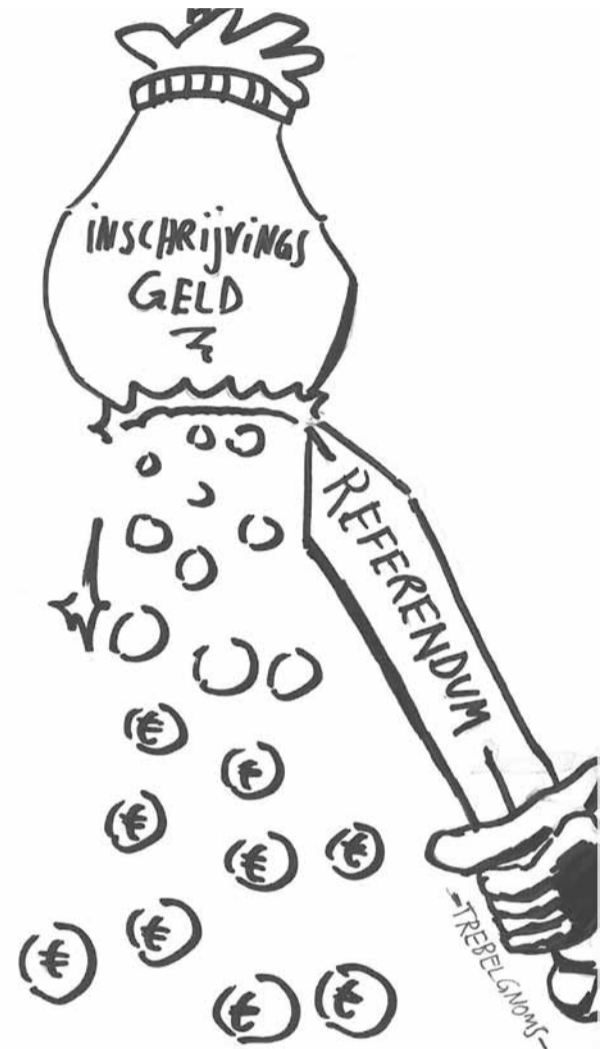
Nochtans was het de CSU die in 2007 het inschrijvingsgeld invoerde. In november 2012 stemde de partij nog tegen een afschaffing van het inschrijvingsgeld.

CSU's liberale coalitiepartner FDP is tegen en dreigt de regering te laten vallen als het inschrijvingsgeld toch zou worden afgeschaft. Daarom denken de Duitse media dat de kans klein is dat het parlement uit eigen wil zal beslissen het inschrijvingsgeld af te schaffen. Als het parlement de

Duitser over Duitsland

Oliver Holz is een Duitser die al enkele jaren in België werkt en woont. Hij weet hoe het komt dat enkel Beieren en Nedersaksen nog inschrijvingsgeld vragen. "Omdat ze op vlak van onderwijs altijd zowat hun eigen zin hebben gedaan. Maar nu worden de studentenprotesten te groot en aangezien Beieren tot de rijkste Duitse deelstaten behoort is de afschaffing van het inschrijvingsgeld in Beieren niet onoverkomelijk. En als daarna zal blijken dat Nedersaksen, als enige deelstaat die nog collegegeld vraagt, niet meer aantrekkelijk is voor studenten, zullen zij ook wel bijdraaien."

Holz denkt dat het referendum kan leiden tot de afschaffing van het inschrijvingsgeld. Ondanks de politieke tegenstand van de FDP. "De partij dreigt ermee de regeringscoalitie te breken als het voorstel wordt goedgekeurd. Dat zou betekenen dat de hele Beierse regering valt en dat wil niemand. Maar de FDP begint stilaan bij te draaien omdat ze de enige partij is die ertegen is, dus ik zie het op termijn wel goedkomen. Al zullen er nog wel wat discussies zijn achteraf." (RvL)

september van dit jaar plaatsvinden.

Het voorstel geniet de steun van de vakbonden en de oppositiepartijen. De Groenen, de sociaaldemocratische SPD en de Vrije Kiezers vormen een verbond tegen het inschrijvingsgeld. SPD-politica Natascha Kohnen zei aan *Süddeutsche Zeitung*: "Het referendum toont aan dat we de CSU en de FDP niet nodig hebben om aan goede politiek te doen."

Weerstand

Samen met Nedersaksen is Beieren de enige van de 16 Duitse deelstaten die nog inschrijvingsgeld vraagt. Ook in Nedersaksen

is er weerstand tegen het inschrijvingsgeld. De SPD en de Groenen, die recent aan de macht kwamen, hebben zich voorgenomen om het inschrijvingsgeld af te schaffen.

Ze krijgen weerstand van de hogescholen. "We hadden een akkoord met de overheid om inschrijvingsgeld te vragen tot 2015," zegt Jürgen Hesselbach, een vertegenwoordiger van de hogescholen, aan de krant *Die Welt*. "We zullen niet zomaar instemmen met een verdragswijziging. Ook andere aspecten zullen dan

moeten worden heronderhandeld en zo zullen we uiteindelijk financieel nog zwakker worden."

Hij wordt bijgetreden door Wolfgang Uwe Friedrich, de rector van de universiteit van Hildesheim. "We moeten ons houden aan het eerder gemaakte verdrag. De kiezers hebben een politiek signaal gegeven, maar dat betekent niet dat ze de rechtstaat opheffen. Als de regering het inschrijvingsgeld wil afschaffen, verwachten we dat ze dat financieel volledig compenseren."

"Het inschrijvingsgeld wordt afgeschaft. Door het parlement of door het volk"

HORST SEEHOFER, MINISTER-PRESIDENT BEIEREN

In de Beierse deelstaatregering heerst er tweedracht over de kwestie. De CSU, de conservatieve zus-

petitie afkeurt, is de regering verplicht een volwaardig referendum te houden. Dat zou tussen mei en

KU Leuven roept 2013 uit tot Frankrijkjaar

Toen u uw examens maakte, luidde de KU Leuven het Frankrijkjaar in. De universiteit wil de banden met Frankrijk aanhalen.

JENS CARDINAELS
De KU Leuven doopt 2013 om tot Frankrijkjaar. "Een heel jaar haalt onze universiteit de banden aan met de Franse universiteiten door verschillende activiteiten te organiseren," zegt Bart De Moor, de vicerector Internationalisering van de KU Leuven. "Bovendien doet niet enkel de KU Leuven mee, maar ook de eraan verbonden hogescholen. Er zullen dus ook activiteiten zijn in steden zoals Kortrijk, Brussel en Antwerpen, waar de tolken Frans van de Thomas Morehogeschool studeren."

De activiteiten hebben betrekking op verschillende do-

meinen: onderwijs, onderzoek, cultuur en maatschappelijke dienstverlening. "We willen de expertise die onze universiteit

"We willen onze expertise omtrent Frankrijk naar buiten brengen"

VICERECTOR BART DE MOOR

heeft over Frankrijk naar buiten brengen," aldus De Moor. "Het Frankrijkjaar komt zowel de KU Leuven ten goede als

onze Franse partneruniversiteiten."

Louvain-la-Neuve

De Moor geeft voorbeelden van activiteiten die georganiseerd worden. "Er komt een beiaardconcert met Franse chansons en er komen Frans-Afrikaanse

films op het Afrika Filmfestival."

De KU Leuven wil ook de studentenuitwisselingen tussen

Frankrijk en Leuven onder de aandacht brengen. "Er gaan veel Vlaamse studenten naar Frankrijk. Toch vragen we aan Frankrijk om beter te communiceren welke beurzen buitenlandse studenten er kunnen krijgen. Verder merken we dat er minder Franse studenten naar Leuven komen dan er Leuvense naar Frankrijk gaan. Veel Fransen kiezen voor Waalse universiteiten, zoals die van Louvain-la-Neuve."

Het Frankrijkjaar volgt het Duitslandjaar op. "Dat was een succes," zegt De Moor. "We weten nog niet of er dit jaar meer studenten op uitwisseling zijn naar Duitsland. Maar dat is eigenlijk niet het primaire doel. We willen in de eerste plaats het land dat in de belangstelling staat beter leren kennen."

INTERNATIONAAL

Kort nieuws

Spanje Lagere Erasmusbeurs

Spaanse studenten die op Erasmus willen gaan, krijgen voortaan een veel lagere Erasmusbeurs. De Spaanse regering vermindert de nationale toeslag die studenten krijgen op hun Europese beurs. Vroeger kregen Spaanse studenten gemiddeld 800 euro per maand, maar dat bedrag wordt verlaagd tot 200 euro. Dat meldt het Duitse weekblad *Der Spiegel*.

Duitse studenten krijgen gemiddeld 200 euro per maand. Vlaamse iets meer dan 300 euro per maand.

Jaarlijks gaan 36.000 Spaanse studenten op Erasmus. Dat is meer dan in andere Europese landen. (jc)

Student

BIEKE VERLINDEN (SP.A), DE NIEUWE SCHEPEN VAN STUDENTENZAKEN

Schipperen tussen boze buurtbewoners en baldadige studenten

Na tien jaar kent Denise Vandevooort (sp.a) haar opvolgster als schepen van Studentenzaken. Bieke Verlinden (28) is jong maar ervaren als gemeenteraadslid, en niet bang van burgemeester Tobback. Maak kennis met de studentenschepen die zelf studeert.

SAM RIJNDERS EN PIETER HIELE
Gefeliciteerd met uw benoeming. Had u dit schepenambt verwacht?

Bieke Verlinden: «Verwacht is een groot woord, maar ergens had ik het wel gehoopt. Hiervoor heb ik zes jaar in de gemeenteraad gezeten. Mensen onderschatten vaak hoe groot dat engagement is. Ik had gemakkelijk tien avondvergaderingen per maand. Daarnaast werkte en studeerde ik. Vorig jaar heb ik mijn thesis ingediend terwijl ik voltijds werkte en zwanger was van mijn tweede kindje. Nu moet ik nog één vak afleggen.»

Onze schepen van studentenzaken is zelf studente?

Verlinden: «Nee, want ik moet mij nog inschrijven. (lacht) Ik heb altijd al geknutseld en gecombineerd.»

U bent een jonge schepen. Is dat een voordeel of een nadeel?

Verlinden: «Ik ben jong, maar zeker niet de jongste schepen ooit. Saïd (*El Khadroui (sp.a), red.*) was 24 en Mohamed (*Ridouani (sp.a), red.*) was 27. Misschien ben ik wel de jongste vrouwelijke schepen, dat moet ik nog natrekken. Maar elke politieke instelling moet een afspiegeling van de samenleving zijn. Het zou jammer zijn als dit een oudemannencollege was.»

Over oude mannen gesproken, is het voor zo'n jonge schepen moeilijk opboksen tegen een monument als burgemeester Tobback?

Verlinden: «Louis is een karikatuur van zichzelf geworden. De meeste mensen denken dat hij zuur en autoritair is, maar zelf heb ik dat nooit zo ervaren. Als je iets wil bekomen, moet je dat goed kunnen beargumenteren. Eens dat stadium gepasseerd, is Louis je grootste medestander.»

Parkeerperikelen

De intentieverklaring vertelt weinig over studenten. Wat is uw visie op studentenbeleid?

Verlinden: «Studenten zijn een grote meerwaarde voor Leuven. Jeugdigheid zorgt soms voor baldadigheden en overlast, maar dat zijn problemen in de marge. Ze zorgen voor sociale controle waardoor er kleine overlast is, maar de grote misdaden uitblijven.»

«Als stad moeten we misschien nog meer inzetten op de kennis van al die knappe koppen. Veel studenten zijn geëngageerd en willen zich inzetten voor de samenleving. Dat potentieel moeten we ontginnen. Ook met de universiteit kan de samenwerking nauwer, bijvoorbeeld op het gebied van sta-geplaatsen.»

«Studenten zijn ambassadeurs voor Leuven in Vlaanderen en in het buitenland.»

Jullie hebben wel al aangekondigd de buspas te willen afbouwen.

Verlinden: «We willen de buspas heroriënteren. Kijken of alle doelstellingen worden bereikt. Dat betekent niet dat we de buspas zomaar afschaffen zonder alternatief. Ooit is de buspas gecreëerd om studenten te ontmoedigen met de wagen naar Leuven te ko-

men. Nu vind je in de week geen millimeter parkeerplaats als de studenten er zijn.»

Gaat sleutelen aan de buspas dat verhelpen?

Verlinden: «Dat zeg ik niet, maar we kunnen dat meenemen bij het heroriënteren van de buspas en naar andere vormen van openbaar vervoer kijken. Daar moeten we een eerlijk gesprek over voeren. Misschien moeten we een kleine bijdrage vragen, zoals voor een sport- of cultuurkaart? Alle pistes staan open, maar we moeten luisteren naar de Leuvenaars. Bij zo goed als elk huisbezoek dat ik afleg, werd mobiliteit en parkeren genoemd als een probleem.»

Wat huisvesting betreft, wordt een bestaand plan verder uitgevoerd.

Verlinden: «Heel veel huizen worden opgevreten door studentenkamers. Zo worden huurprijzen onbetaalbaar voor gezinnen en kopen is helemaal onmogelijk. Mensen verklaren mij zot als ze horen hoeveel huur ik betaal.»

«In woningen heb je ook meer overlast. De huiselijke sfeer zorgt ervoor dat mensen huiselijker en vrijer met elkaar omgaan. Ze organiseren feestjes en hebben een tuin om tot laat te barbecueën. Dat moet kunnen, maar op termijn wordt Leuven één grote studentenresidentie. Nu is het een aangename stad, juist door de gezonde mix tussen bewoners en studenten.»

Maar grote residenties met een concentratie aan studenten stuiten op protest van buurtbewoners? Bijvoor-

beeld aan de Vaartkom of de voormalige Studio's.

Verlinden: «De komst van studenten heeft momenteel een negatieve connotatie. We moeten daar niet flauw over doen: sommige studenten vertonen weinig respect voor buurtbewoners en veroorzaken overlast. Hoe ouder ik word, hoe meer ik dat merk op sommige momenten, bijvoorbeeld als je uitglijdt over plassen braaksel of je kinderen daarmee spelen. We moeten geen nultolerantie invoeren maar de problemen moeten bespreekbaar zijn.»

«In ieder geval hopen we dat door de bouw van vijfduizend nieuwe koten aan de vraag is voldaan.»

Hoe is uw relatie met de Leuvense studentenraad LOKO?

Verlinden: «Goed. Ruben (*Bruynooghe, voorzitter LOKO, red.*) is zichzelf en zijn werking komen voorstellen. Tijdens het eerste studentenoverleg heeft hij zijn fak-

.....

“Studenten zijn ambassadeurs voor Leuven”

.....

barplan toegelicht. Een aangenaam en constructief gesprek.»

«Dat studentenoverleg hebben we elke zes weken, maar ik sta open voor suggesties over de vorm of frequentie. Al denk ik niet dat LOKO vragende partij is, want Ruben moet nu al veel vergaderingen aflopen.»

Verliezerscollege

De oppositie verwijt jullie een gebrek aan coherentie, visie en vernieuwing. Is dit college een doorstart van het vorige?

Verlinden: «Moeten we iedereen zomaar vervangen omdat een nieuwe legislatuur begint? Vorige legislatuur zijn er bovendien

al veel nieuwe mensen bijgekomen. Het gros van het college zit heus niet al veertig jaar op dezelfde stoel.»

«In ons beleid zijn we ook afhankelijk van andere partners. Maak ons baas van De Lijn en we laten onmiddellijk een ringbus in twee richtingen rijden. Maar dat is niet bespreekbaar voor De Lijn, dus blijven we samen met de bewoners in de kou staan. In een democratie moet je nu eenmaal overleggen met heel wat partners, maar uiteindelijk komen we er wel. Kijk naar Het Depot of museum M, dat zat ook al tien jaar in ons achterhoofd.»

Ze noemen dit een verliezerscollege.

Verlinden: «Mijn partij is twee procent achteruitgegaan, maar een derde van de Leuvenaars stemt nog op ons. Het Vlaams Belang heeft veel zwaarder verloren: van vijf gemeenteraadsliden naar eentje. Je moet geen absolute meerderheid hebben om te regeren. Waarom zouden wij extra partners opnemen? Dat maakt alles alleen maar moeilijker.»

«In de gemeenteraad wordt bovendien constructief samengewerkt met de oppositie, zeker met Groen. Ik heb nooit ervaren dat wij tegenstanders zijn.»

Hoe ziet u uw erfenis over zes jaar?

Verlinden: «Ik wil niet over zes jaar door Leuven lopen en de gebouwen aanwijzen die ik heb neergezet. Ik wil dat Leuven een warme stad is waar het fijn is om te wonen. Waar ontmoeten centraal staat, zowel tussen bewoners als tussen bewoners en studenten.»

Heeft u tot slot nog een afscheidswoordje voor uw voorganger, Denise Vandevooort (sp.a)?

Verlinden: «Denise is een enthousiaste en goede studentenschepen geweest. Ze heeft boeiende ervaringen en contacten opgedaan, en de kerk altijd in het midden weten houden tussen bewoners en studenten. Haar erfenis is een stevig fundament waar ik op kan verder bouwen.»

Student

SPERMADONATIE DOOR STUDENTEN

“Studenten beseffen niet waaraan ze beginnen”

Groot nieuws in de nationale media: het UZ Leuven kampt met een spermatekort en richt zijn pijlen op studenten. Medica, de studentenkring van geneeskunde, gaat niet akkoord met die oproep. De Commissie voor Medische Ethiek treedt hen bij.

MARGOT HOLLEVOET

“We zijn niet per se tegen de promotiecampagne van het UZ,” nuanceert Frederik Deman, de preses van Medica. “We vinden het enkel niet wijs om een deel van die promotie specifiek op studenten af te stemmen. Algemene promotie kan natuurlijk wel.”

“Volgens ons beseffen niet al te veel studenten met hun volle verstand waar ze aan beginnen en denken ze vooral aan het geld dat ze verdienen,” beargumenteert Frederik.

cieel motief zou doen. Het gaat louter om altruïsme.”

Geweten

Spermadonor word je niet zomaar. De donor moet eerst een aantal testen ondergaan, waaronder een psychologische test. Dat is een goede zaak, zegt Deman: “De psychologische test zal zeker al heel wat kandidaten filteren. Maar het geweten test je niet in een momentopname, zoiets komt plots en soms onverwacht. Misschien dat die gewetenproblemen

ten in aanmerking voor donatie. Die leeftijdsgrens draait vooral om maturiteit, zegt Hiele. “Spermadonor zijn en biologische vader worden, het is iets heel anders dan bloedgever zijn.”

“Een spermadonor moet zich daar goed bewust van zijn en weten wat de implicaties zijn voor hemzelf en voor zijn huidige of toekomstige partner. Het is natuurlijk moeilijk om daar een absolute leeftijdsgrens op te plakken, vandaar dat die soms kan verschuiven.”

“Maar het is belangrijk dat potentiële donoren zelf goed hebben nagedacht over de betekenis van ouderschap, over de betekenis van geen kinderen kunnen krijgen, over de betekenis van een derde partij bij de voortplanting en over de vragen die eventuele kinderen zich na vele jaren misschien stellen over hun biologische vader. Wellicht zijn er wel studenten tussen 21 en 25 jaar die voldoende ver staan in hun leven om die weloverwogen afwegingen te maken.”

Buitenlands sperma

Sperma importeren uit het buitenland zou een oplossing kunnen zijn voor het tekort

aan donoren, wordt wel eens geopperd. De Commissie voor Medische Ethiek is daar tegen gekant. “De import gebeurt veelal door commerciële bedrijven,” verduidelijkt Hiele. “Lichaamsmateriaal is geen handelswaar. We hebben ons altijd zeer kritisch opgesteld in andere domeinen waar commercialisering van lichaamsmateriaal overwogen wordt.”

Eiceldonatie

In 2008 werden studentes actief gerekruteerd door een onafhankelijk fertiliteitscentrum om eicellen te doneren. Het UZ Leuven distantiëerde zich meteen van de zaak en benadrukte dat ze “ernstige reserves” hadden. Hiele: “Het is nog moeilijker om eiceldonoren te vinden dan spermadonoren, omdat de procedure ingewikkelder is. Daarom is er ook een hogere vergoeding. Die is van die grootteorde dat het zeker mogelijk is dat studenten het louter om financiële overwegingen zouden doen. De beslissing van een jonge vrouw om eicellen af te staan moet vrijwillig en weloverwogen zijn, en mag slechts genomen worden na het krijgen van correcte informatie over de medische én de psychologische risico's en gevolgen.”

“Spermadonor zijn en biologische vader worden, het is iets heel anders dan bloedgever zijn”

PROFESSOR MARTIN HIELE

“Een spermadonatie is een behoorlijke verantwoordelijkheid. Het besef dat er ergens op aarde kinderen van je rondlopen, kan na verloop van tijd zwaar om te dragen zijn. Donatie kan ook een rol spelen in toekomstige relaties.”

De Commissie voor Medische Ethiek van het UZ Leuven stemt in met de opmerkingen van Medica. Voorzitter Martin Hiele verduidelijkt: “De vergoeding is ongeveer vijftig euro per bruikbare staal. Voor je een staal kunt doneren, moet je een aantal niet-betaalde screeningsonderzoeken ondergaan. De bedoeling van spermadonatie is dus zeker niet dat iemand het uit finan-

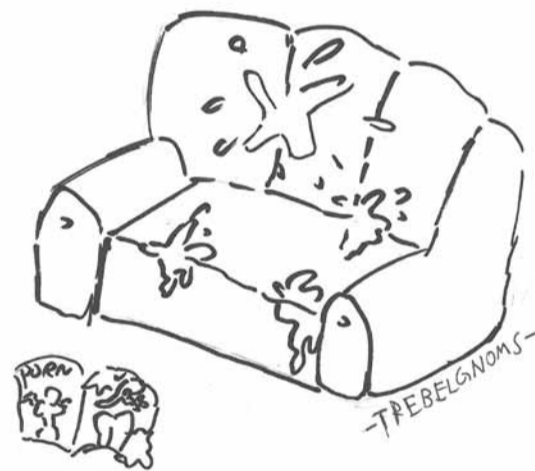
er wel komen door bijvoorbeeld een nieuwe relatie of een kindwens na het huwelijk.”

De psychologische evaluatie is zeer belangrijk,” beaamt ook professor Hiele. “Maar het is inderdaad maar een momentopname. Idealiter zijn donoren mannen die een stabiele relatie hebben en dit in hun relatie kunnen bespreken, of mensen die beslist hebben zelf geen kinderen te willen, maar anderen wel willen helpen.”

Leeftijdsgrens

De leeftijdsgrens voor spermadonoren is recent verlaagd van 25 jaar naar 21 jaar. Op die manier komen er een pak meer studen-

“SPERMABANK”

AUTRE PARTY (3)

Boekarest, hoofstad van Roemenië

De Leuvense student is een honkvast dier. In Autre Party verkent Veto andere (studenten)steden. Deze week: Boekarest, hoofdstad van Roemenië.

WOUTER GOUDESEUNE

Na zes weken sociaal isolement en honderden pagina's “studeergenot” was het hoog tijd om stoom af te blazen. Daarom spoorde ik met enkele vrienden na mijn laatste examen richting Charleroi, alwaar een spotgoedkope vlucht richting Boekarest vertrok.

Dürüms

Na een lange reis arriveerden we in het X-hostel, dichtbij het historisch centrum. De bar in de jeugdherberg was volledig leeg, waardoor we verplicht waren om de uitgaansbuurt in te duiken. Eerst haalden we geld af, Roemeense leu. Het oude centrum, Lipsani, bevatte een wirwar van straatjes met heel wat rustige cafés, danscafés en eetzaken. Een beetje zoals bij ons, maar toch anders. De woorden geluidsnormen en gehoorschade staan bijvoorbeeld niet in de Roemeense woordenboeken. Met snoeiharde muziek pro-

beerden de feestgelegenheden passanten binnen te lokken. Andere lokmiddelen waren beloftes van jacuzzi's vol *hot girls*, stripteases en ander volwassen vertier. Er is bovendien duidelijk nog geen rookverbod in Roemenië, aangezien iedereen erop los pafte.

Obers die jongleerden met brandende flessen

Maar zoals iedere student weet, is het belangrijk om eerst een goede *fond* te leggen. Volledig conform Vlaamse studententradities, aten we een dürüm - op z'n Roemeens. Je wijst namelijk aan wat je allemaal wilt verorberen: vlees, pic-

kles, tomaten, looksaus, blokjes gefrituurde patat, nog eens looksaus.

Nadat onze honger gestild was, dronken we enkele frisse Stella's. In het buitenland wordt Stella als een *premium* bier verkocht, in design glazen. We deden wat van ons verwacht werd, we gedroegen ons als rijke Westerse toeristen. Omgerekend in euro's was de drank trouwens nog steeds goedkoop. Er was veel volk op straat. Opvallend was wel dat de gemiddelde leeftijd van de feestvierders een stuk hoger lag dan op een doorsnee Leuvense donderdagavond. De Roemeense studenten zaten nog volop in de examens.

Long Islands

Drie uur, tijd om echt te feesten! We gingen dansen in de Vintage Pub, waar de muziek gelukkig niet te luid stond. Onder het motto “we doen een keer zot”, bestelden we de ene Long Island Ice Tea na de andere. Feest op z'n Roemeens: volzette podia, veel ambiance, servetten die als confetti in het rond geworpen werden

en obers die jongleerden met brandende flessen.

Opeens was het halfzeven en waren we op een of andere manier in een rustig café beland met een Franssprekende Roemeen. We haalden ons beste Frans boven en zeverden erop los tot het café volledig leeg was. Tevreden strompelden we een uurtje later richting jeugdherberg.

Kater

Echte feesters kennen het wel, het onaangename gevoel wanneer je je portemonnee opendoet na een zware nacht. Leeg. Een van ons had nog de hele dag last van een gewone kater, maar daarnaast hadden we allen last van een financiële kater. Het afgehaalde geld, waarmee we dachten drie dagen te overleven, was er in één nacht quasi volledig doorgejaagd. In het goedkope Roemenië. Er was een collectief verwerkingsproces en een warme chocomelk voor nodig om onszelf wijs te maken dat we er niet over waren geweest.

Sociaal

VEILIGHEID BIJ BUSHALTES AAN STATION ONDER VUUR

“Wachten tot iets heel ernstigs gebeurt”

Tijdens de examen- en blokperiode vond weer een zwaar ongeval plaats aan de bushaltes bij het Martelarenplein. Een vrouw van 64 werd voor de ogen van tientallen scholieren door een bus gegrepen. Ze overleefde de klap, maar het incident zette het debat over de veiligheid op en rond het stationsplein wel weer op de kaart.

PIETER ROMBOUTS

Het busstation aan het Martelarenplein is op vlak van verkeersveiligheid al jaar en dag een zorgenkind van de stad Leuven. “Het aantal busgebruikers is de laatste jaren enorm gestegen,” weet schepen van Mobiliteit Dirk Robbeets (sp.a). “Het busstation is dan ook uit zijn voegen aan het barsten. De Lijn heeft nu een aantal glazen wanden geplaatst zodat voetgangers die uit de stationstunnel komen niet meer van achter een zuil kunnen opduiken aan de afstaphalte van de bussen.”

De politie vraagt iedereen die gebruik maakt van de omgeving - “voetgangers, bromfietzers, fietsers, automobilisten en buschauffeurs” - extra voorzichtig te zijn. Lars Akkermans, onderzoeker bij Transport & Mobility Leuven, stelt dat de korpschef ook niet meer kan doen dan dat. “Het probleem is dat het plein ingericht is als een verkeersregelvrije zone. Men vertrouwt erop dat mensen met elkaar rekening houden en een veilige route kiezen. In de praktijk loopt dat zeker niet altijd goed.”

Wegcode

Akkermans, die in het verleden nog werkte voor het Belgisch Instituut

voor de Verkeersveiligheid, wijst erop dat de omgeving een zone 30 is, met de bijbehorende verkeersregels. Maar wie die wil naleven, wordt aan zijn lot overgelaten. “Er is een enorm groot conflict in stimuli voor weggebruikers. Langs de ene kant mag bijna alles, want er staan geen borden of verkeerslichten, er is geen wegmarkering. Maar aan de andere kant moet je goed uit je doppen kijken. Oversteken moet je volgens de regels van de wegcode. De bussen van De Lijn hebben soms voorrang, er is zelfs een soort rotonde aan perron 12, en dan zijn er nog de automobilisten die in een zone 30 rijden, maar er is geen expliciete verandering in de voorrangswetgeving.”

Het veiligheidsprobleem oplossen kan niet in een-twee-drie. “Je hebt daar zodanige verkeersstromen dat als je de ene groep voorrang geeft op vlak van wegcode, de andere stroom er hinder van ondervindt. Men zou moeten denken aan extreme maatregelen, een voetgangerstunnel bijvoorbeeld, maar onder het plein is geen plaats meer en een brug is ondenkbaar. Alle bussen werven is geen optie, daarvoor is de positie van De Lijn te dominant. Het beste wat je kunt

doen, is zorgen dat die stromen op een zo zacht mogelijk manier geleid worden. Misschien werken met een bepaalde ondergrond om de richting onbewust te sturen, of gebruik maken van de ondergrondse parking. De situatie zal niet veel veranderen tot er - vrees ik - iets heel ernstigs gebeurt.”

Zebrapad

De stad zoekt naar een oplossing, maar er zijn een aantal zaken die ertoe leiden dat het niet budgetvriendelijk kan. Een zebrapad gaat in tegen de filosofie van het plein. “Bovendien creëer je dan een probleem bij de stationstunnel,” weet Akkermans. De stadsdiensten willen, in het kader van de zone 30, de zebrapaden ook

laten uitdoven. Robbeets: “We gaan nu opnieuw samenzitten met De Lijn om bijkomende maatregelen af te dwingen. Trouwens: er staat niets De Lijn in de weg om vandaag al maatregelen te nemen,” aldus Robbeets.

Gevraagd naar een tijdsplan voor mogelijke maatregelen, stelt De

over verdere investeringen om de verkeersveiligheid te verbeteren. We vragen de chauffeurs, en alle andere weggebruikers, intussen om extra op te letten. De plaatsing van die glazen wanden lijkt een kleine maatregel, maar ze speelt wel in op wat er in het verleden is gebeurd.

“Wie de wegcode wil naleven, wordt aan zijn lot overgelaten”

Lijn dat er nog niets concreets is. “We hebben bekeken wat er precies gebeurd is en we denken na

We zoeken telkens uit wat we eraan kunnen doen,” besluit Sarah Somers van De Lijn Vlaams-Brabant.

Simon Leclercq

Studenten en oppositie struikelen over intentieverklaring

Studenten voelen zich gepasseerd in de nieuwe intentieverklaring van het Leuvense stadsbestuur. Daarin zet de roomsrode coalitie van burgemeester Louis Tobback (sp.a) de grote lijnen uit voor de volgende zes jaar. “Doormodderen zonder visie,” aldus de oppositie.

SAM RIJNDERS

“Aan de intentieverklaring mankeert heel wat, en dan vooral het woord ‘student’,” stelt Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO. In de intentieverklaring komt het woord vijf keer voor. Alleen een bestaand nieuwbouwplan voor studentenhuisvesting en het afbouwen van de gratis buspas voor studenten worden vermeld.

Bieke Verlinden (sp.a), de nieuwe schepen van Studentenzaken, wijst erop dat plannen ten gunste van de hele bevolking ook de studenten ten goede komen. “Moeten we studenten altijd als een aparte groep beschouwen? Als politici proberen wij bovendien alle mensen te vertegenwoordigen, niet één belangengroep.”

In maart volgt een beleidsnota met concrete plannen, verdedigt Verlinden zich. Te laat volgens de oppositie. “Leuven had als een van de eerste gemeenten een coalitie, maar geen akkoord. Men verdeelt de postjes maar heeft geen uitgewerkt bestuursakkoord. De intentieverklaring is een zoethoudertje waartegen je geen oppositie kunt voeren want er zijn geen details,” reageert Zeger Debyser (N-VA).

Wat wel aan bod komt, is het gratis busvervoer voor studenten. Dat wordt afgebouwd en geheroriënteerd. “Ik ga akkoord

dat we studentenmobiliteit volledig moeten herzien. Maar de buspas afbouwen zonder duidelijk alternatief is slecht beleid,” reageert Bruynooghe. In februari doet de KU Leuven een mobiliteitsenquête, want cijfers over studentenmobiliteit ontbreken momenteel.

Verlinden kijkt naar eigen zeggen reikhalzend uit naar de resultaten van de enquête. “We gaan hier een eerlijk en grondig debat over

“Ik heb geen zin om het beleid van de stad uit te voeren en niets terug te krijgen.”

voeren, ook met de studenten. Maar de kans is klein dat alles bij het oude blijft. De buspas mag geen heilig huisje zijn. Het gaat hier om meer dan 150.000 euro op jaarbasis voor de Leuvense belastingbetaler.”

Ook oppositiepartijen Groen en N-VA willen de buspas hervormen. Debyser, die ook professor farmaceutische wetenschappen is: “Sommige van mijn studenten nemen de bus van de Ka-

pucijnenvoer naar Gasthuisberg in plaats van de fiets. Dat is niet goed voor hun gezondheid, noch die van de stadsfinanciën.” Lies Corneillie (Groen) hekelt eveneens de vele onnodige busverplaatsingen over korte afstanden. De fiets is een goed alternatief volgens haar, maar dan is een beter fietsbeleid noodzakelijk.

Gebrek aan visie

Dat het bestaande plan van stad en universiteit voor nieuwe studentenhuysvesting verder wordt uitgevoerd, vinden alle partijen een goede zaak. Maar zowel wat stadsontwikkeling als mobiliteit betreft ontbreekt het aan een globale visie volgens Debyser.

Corneillie is het met hem eens. “Je kunt niet

ten aan hen verantwoorden zonder een globaal plan? Waarom hier en niet daar bouwen?”

Niet alleen buurtbewoners, ook studenten vragen meer inspraak in het beleid. Bruynooghe: “Volgende week bespreken we ons standpunt. Maar dit is dezelfde coalitie met hetzelfde beleid. Wij vragen al lang een hervorming van het studentenoverleg naar een volwaardige adviesraad. Voor ons fakbarplan staat het stadsbestuur wel open, want dat past in hun kraam. Als ze zo voortdoen, heeft het geen zin nog naar dat studentenoverleg te gaan. Ik heb geen zin om het beleid van de stad uit te voeren en niets terug te krijgen. Hoe lang wachten we al niet op een nieuwe fuifzaal?”

“Minachting voor al wie een andere mening heeft, dat is het eeuwige probleem van de burgemeester,” besluit Corneillie. Ook zij ziet weinig vernieuwing. “Dit is copy-paste-werk van het vorige college. De uitslag van de verkiezingen gaf nochtans een ander signaal. Nu blijven twee verliezende partijen aan de macht.”

Debyser: “Carl Devlies (eerste schepen voor CD&V, red.) had burgemeester kunnen worden, had hij tenminste met ons en Groen gepraat. Maar hij is liever schepen onder Tobback. Hij stond toch eerste op de lijst? Iedereen had verwacht dat de CD&V zou verliezen. Maar de sp.a met op de lijst zowel burgemeester Tobback als zijn eigen zoon, de nationale partijvoorzitter? Dat verlies kun je niet anders dan een signaal noemen. Een signaal dat deze verliezerscoalitie negeert.”

RUBEN BRUYNNOOGHE, VOORZITTER LOKO

zomaar ad hoc residenties inplannen zonder een globale visie. Het stadsbestuur wil ook tegelijkertijd Leuven binnen de oude omwalling autovrij maken, daarbinnen een groot podiumkunstencomplex bouwen en net aan de rand ervan de Bruulparking aanleggen. Dat is geen coherent beleid, dat zijn allemaal losse ideeetjes.”

“Zo krijg je ook kritiek van buurtbewoners,” gaat Debyser verder. “Hoe kun je nieuwe projec-

Sociaal

INTERVIEW DE BIERKARKRAKERS

“Absurd te beweren dat er geen opvangprobleem is”

Al enkele weken wordt het voormalige café De Bierkar op de hoek van de Naamsestraat en de Parkstraat gekraakt. De krakers willen daklozen onderdak bieden in deze koude winterdagen.

GIJS VAN DEN BROECK
Wanneer we aankloppen bij De Bierkar worden we niet meteen warm ontvangen. Letterlijk dan, want echt warm is het binnen niet. Er is geen elektriciteit of verwarming, maar het is toch war-

mer dan buiten, vertelt Sunny, een van de krakers. De geur van ongewassen lichamen komt ons tegemoet wanneer we de geïmproviseerde slaapvertrekken betreden. Her en der liggen lege bierblikjes en versleten matrassen ver-

spreid. Onder een hoopje dekens ligt iemand te slapen.

Waarom hebben jullie dit gebouw gekraakt?

Sunny: «Het CAW (Centrum Algemeen Welzijnswerk, red.) van Leuven biedt in samenwerking met het OCMW noodopvang aan voor daklozen. Maar daklozen mogen daar van het OCMW maar vijf dagen blijven. Op die manier wil men de mensen aansporen om naar een woning te blijven zoeken, maar ik vind die regeling onzin.»

In Het Nieuwsblad van 17 januari uitschepen van Sociale Zaken Bieke Verlinden (sp.a) kritiek op jullie. Ze zei dat er geen probleem was met de opvang van daklozen en dat jullie initiatief overroepen was.

Sunny: «Dat vond ik absurd. Het is makkelijk om vanuit je ivoren toren te zeggen dat er geen probleem is, maar we hebben

ondertussen al een achttal mensen opgevangen.»

Hoe zijn die mensen hier terechtgekomen?

Sunny: «Ze worden vooral doorgestuurd door andere organisaties die met daklozen bezig zijn, zoals 't Lampeke of het CAW.»

Hoe lang blijven jullie nog kraken?

Sunny: «Als alles goed loopt tot het einde van de winter. Of tot ze ons buiten smijten natuurlijk. De eigenaar van het pand wil ons namelijk weg. Hij wil nu plots beginnen met verbouwingen, ook al staat het gebouw al jaren leeg. Maar voorlopig heeft hij nog niet de juiste documenten om ons buiten te zetten. Zodra hij die heeft, zijn we weg, want we willen geen onnodige problemen veroorzaken.»

Jullie vangen deze mensen nu tijdelijk op. Maar wat hierna?

Sunny: «Dat gaan we met hen bespreken, en dan zullen we zien wat we verder doen. De meeste mensen die nu hier overnachten, zaten daarvoor al elders in een kraakpand.»

“Als de wetten niet voorzien in de basisbehoeften van de mensen, dan mag je ze doorbreken”

De ziel van de kraak

Is kraken een misdrijf volgens jou?

Sunny: «Over kraken op zich bestaat geen wetgeving. Inbraak is natuurlijk wel onwettig. Maar als de wetten niet kunnen voorzien in de basisbehoeften van de mensen, vind ik dat de wetten aangepast moeten worden. En als dat niet meteen kan, dan mogen ze doorbroken worden tot ze aangepast zijn.»

Willen jullie ook een breder statement maken met deze actie?

Sunny: «We willen leegstand aankaarten. En in dit geval willen we natuurlijk vooral de aandacht vestigen op de daklozen, en dat zij niet perfect opgevangen worden.»

Er heerst een clichébeeld dat krakers ongeschoren, wiet rokende anarchist zijn. Klopt dat?

Sunny: «Nee, absoluut niet. De meeste krakers die ik ken zijn studenten of werkende mensen. Zij kraken uit idealisme, omdat ze problemen willen aankaarten. Je hebt er ook die wiet roken of dingen kapotmaken, maar dat zijn niet degenen waarmee ik mij associeer.»

Sunny is een schuilnaam.

Alma verhoogt (opnieuw) prijzen

Wie vandaag in studentenrestaurant Alma gaat eten, betaalt daar meer voor dan vorig semester. Alma verhoogt zijn warmemaaltijdprijzen met 3,70 procent. De andere producten worden 3 procent duurder. Dat is de tweede prijsstijging dit academiejaar.

PHILIP GALLASZ
De prijsverhoging komt er omdat de inkomsten de uitgaven al een tijd niet dekken. “Als we de prijzen niet verhogen, krijgen we de begroting voor 2013 niet in evenwicht,” zegt Almadirecteur Jozef Van Eynde. “Bovendien hebben onze klanten sinds de start van het academiejaar hun consumptiegedrag aangepast. Zo merken we dat men neigt naar de maaltijden uit de lagere prijs-categorieën en de broodjes. Die laatste zijn niet gesubsidieerd.”

Vorige week stuurde Alma een persbericht uit waarin kort de inkomsten en uitgaven werden besproken. Als belangrijkste uitga-

venposten wijst Alma de grondstoffen en het personeel aan. Die stegen ongeveer gelijk met de gezondheidsindex. De lonen stegen zelfs nog sterker. Haar inkomsten haalt Alma uit de verkoop van maaltijden en uit de overheidssubsidies voor studentenvoorzieningen. In tegenstelling tot de uitgaven, volgen die subsidies de gezondheidsindex niet. De uitgaven stijgen dus sterker dan de inkomsten.

Onzekere toekomst

Het is de tweede maal dit academiejaar dat Alma haar prijzen verhoogt. Bij het begin van het eerste semester werden de maaltijden 20

cent duurder. Toen heette het dat die prijsstijging noodzakelijk was om Alma niet te laten verdrinken. Dat lijkt met deze prijsstijging niet anders te zijn.

Op meer overheidssubsidies hoeft het bedrijf namelijk niet te rekenen. De Raad voor Studentenvoorzieningen is niet geneigd om Alma meer middelen toe te kennen. Van Eynde beseft dan ook dat hij Alma moet besturen met de middelen die hij krijgt. Een andere bron van inkomsten is de catering. Die doet het goed maar de spontane staking begin oktober wees uit dat het personeel niet altijd te spreken is over de werkomstandigheden binnen deze dienst.

Tot slot zou men financiële ruimte kunnen creëren door efficiënter te werken. Enerzijds kan men goedkoper produceren. Achter de schermen werkt men daarom aan de uitbouw van een nieuwe keuken. Maar die laat zeker nog vijf jaar op zich wachten. Anderzijds zou men

kunnen beknibben op de dienstverlening. Maar dat is niet aan de orde. “De dienstverlening blijft wat ze is,” aldus Van Eynde. Over

“Klanten hebben consumptiegedrag aangepast”

afvloeiingen wil hij het dan ook absoluut niet hebben. Zo blijft het voorlopig bij een prijsstijging, als antwoord op een verandering in het consumptiegedrag van de gemiddelde Almabezoeker. Hoe die zal reageren valt af te wachten.

Onderzoek

STANDAARDMATEN IN HET SI-STELSEL

De kilo wordt zwaarder

De kilogram wordt zwaarder, lezen we in het Britse blad *The Economist*. Maak u geen zorgen, het gaat niet om een ingrijpende verandering in de wetten van de fysica waardoor we allemaal een nieuwe weegschaal in huis moeten halen. Wel om de vaststelling dat de standaardkilo een fractie zwaarder is dan vroeger.

PIETER HIELE

In ons dagelijks leven staan we zelden stil bij de maten en eenheden die we gebruiken. We staan 's ochtends een halfuur onder de douche, gieten een deciliter melk bij onze ontbijtgranen en gaan vijf kilometer lopen om te voorkomen dat we die week weer een kilo aankomen. Maar wie bepaalt hoeveel een halfuur, een deciliter, vijf kilometer of een kilo juist is?

Het antwoord op die vraag wordt aangereikt door het SI-stelsel (van het Franse système international). Het SI-stelsel definieert zeven basiseenheden (temperatuur, tijd, lengte, massa, lichtsterkte, hoeveelheid stof en elektrische stroom) en werd in gebruik genomen ter vervanging van het oude metrieke stelsel. Het gebruik van geijkte standaarden wordt in België opgelegd door de Metrologiewet die de oudere IJk-wet vervangt sinds 2006.

Precisie

Zo is de seconde in het SI-stelsel bijvoorbeeld gedefinieerd als de duur van 9.192.631.770 trillingen

van een cesiumatoom in rust onder specifieke omstandigheden. De meter is sinds 1983 dan weer gedefinieerd als de afstand die licht in 1/299.792.458 seconde in vacuüm aflegt. Zo heeft elke basiseenheid een definitie die de waarde ervan precies bepaalt.

Het voordeel met deze relatief moderne definities is dat men in staat is om met een heel hoge precisie te meten. Zo kan men overal ter wereld waar men over de juiste instrumenten beschikt, nauwkeurig bepalen hoeveel een meter of een seconde is. Dat is in tegenstelling tot vroeger, toen de eenheden nog anders gedefinieerd werden. Voor 1960 werd de meter bijvoorbeeld gedefinieerd door een internationaal prototype bestaande uit een metalen staaf van een platina-iridium legering.

Zwaardere kilo

De kilogram wordt op enigszins ouderwetse wijze gedefinieerd door een prototype van een cilinder van een bepaalde legering, en is daarmee de enige SI-eenheid

die vandaag niet gerelateerd is aan een fysische eigenschap. Het probleem dat zich voordoet is dat de prototypes van de kilo door de jaren heen een heel klein beetje zwaarder zijn geworden dan het origineel. Het gaat om slechts enkele tientallen microgrammen. De oorzaak daarvan wordt toegeschreven aan de interactie met de omgeving, zoals het schoonmaken van de prototypes, maar ook door het opnemen van chemische elementen uit de lucht.

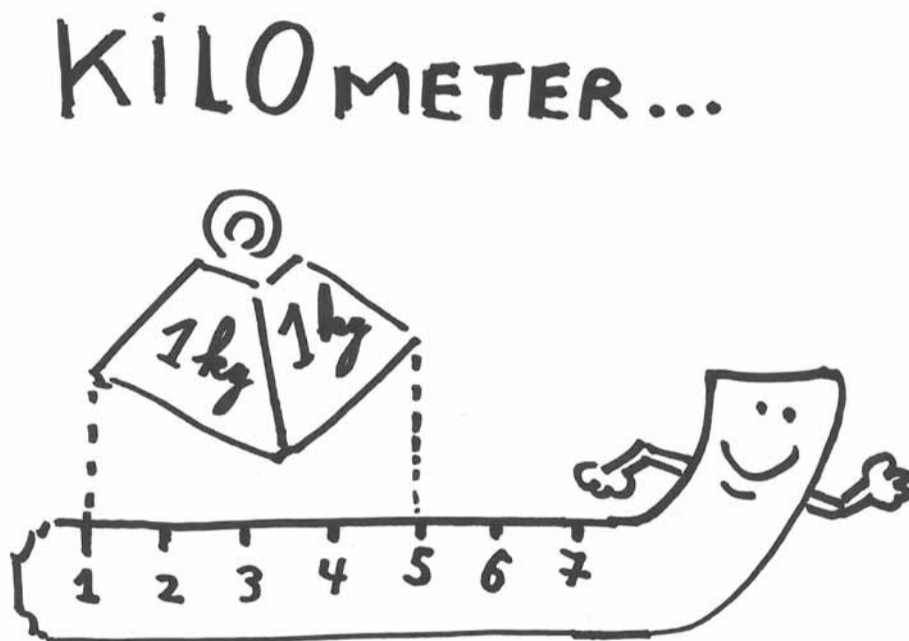
Oplossing

De wetenschap staat dus voor de uitdaging om de SI-eenheid kilo een betekenis te geven die geen last heeft van dergelijke afwijkingen. In 2014 zal gestemd

De seconde is in het SI-stelsel gedefinieerd als de duur van 9.192.631.770 trillingen van een cesiumatoom in rust onder specifieke omstandigheden

worden of er een standaard zal worden geadapteerd die men de watt-balansmethode noemt. Die methode werkt door precies te bepalen hoeveel elektrische energie nodig is om de zwaar-

tekracht van een kilogram uit te balanceren. Alles zal ervan af hangen of die methode tegen dan met voldoende precisie kan worden gebruikt.

“Wetenschappers moeten minder terughoudend zijn”

Vorige week ging eredoctor en wetenschapsjournaliste Rita Carter in discussie met Vlaamse wetenschappers en journalisten over de zin en onzin van communicatie van wetenschappelijk onderzoek naar een breed publiek.

WOUTER GOUDESEUNE

Sommige onderzoekers zijn niet uit de media weg te slaan. Bijna iedere Vlaming die af en toe de tv aan zet of de krant openslaat, kent Paul De Grauwe, tot voor kort econoom aan de KU Leuven, en Dirk Draulans, de bioloog-journalist. Maar de meeste professoren en onderzoekers komen nooit in de media. Is het de taak van wetenschappers om zich bezig te houden met communicatie, of spenderen ze beter hun tijd aan onderzoek?

Drie minuutjes

Volgens Dirk Draulans moet de wetenschapper zelf beslissen: “Sommige onderzoekers kunnen goed communiceren, anderen niet. De rol van de journalist is belangrijk en bepaalt in welke mate de specifieke vaktaal vertaald moet worden door de wetenschapper zelf.”

“Soms word ik gevraagd om iets wetenschappelijks te vertellen in talkshows of op de radio, en dan probeer ik om de media door te verwijzen naar professoren. Maar dat is heel moeilijk aangezien professoren tijd willen om alles tot in detail voor te bereiden en te vertellen. Nochtans gaat het meestal slechts om drie minuutjes toelich-

ting op de radio. Wetenschappers moeten minder terughoudend zijn en zelf communiceren.”

Emre Yaksi, deeltijds docent aan de Faculteit Geneeskunde, ziet niet genoeg stimulans voor wetenschappers om hun tijd te spenderen aan communicatie. “Onderzoekers kunnen wel mediatraining volgen, maar waarom zouden ze dat doen? Ze worden er niet voor beloond, en ze worden niet gestraft als ze het niet doen.”

Manuel Sintubin, hoogleraar aan de Faculteit Wetenschappen, denkt er anders over: “De motivatie moet vanuit de wetenschapper zelf komen. Er is als het ware een continuüm in de communicatie: je kunt erg specifieke kennis gebruiken als je praat met je mede-onderzoekers, en minder specifieke kennis als je les geeft aan eerstejaars. Iedere professor is dus gewoon om op verschillende niveaus te communiceren. Het publiek is enkel het uiteinde van het continuüm. Je moet proberen om het volledige continuüm te behandelen.”

Flatterend

“Het is natuurlijk flatterend als je gevraagd wordt om uitleg te geven over een topic,” meent Rudi D’Hooge, vicedecaan

“Het doet er niet toe of wat in een tijdschrift gezegd wordt, onwaar blijkt te zijn. Het gaat erom dat je mensen aan het denken zet”

WETENSCHAPSJOURNALISTE RITA CARTER

Onderzoek aan de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. “Aan de andere kant kun je de vraag stellen of we dan niet te veel eisen van een onderzoeker. Een professor moet niet alleen een goede onderzoeker zijn, maar ook een goede leerkracht en moet vaak nog een team manager ook.”

Draulans is het daar niet mee eens. Hij vindt dat communicatie geen grote last hoeft te zijn. “Het hoeft echt geen groot deel van je dagelijkse bezigheden in te nemen, af en toe openstaan voor een telefoontje van vijftien minuten is genoeg. Velen reageren defensief omdat ze denken dat ze bekritiseerd zullen worden door hun collega’s. Een wetenschapper moet het risico nemen om iets interessants te zeggen. Als er iets misloopt, kun je het altijd nog op de journalist steken.”

Bizarre resultaten

Onderzoek leidt meestal niet tot exacte resultaten. Vaak is er sprake van statistische onzekerheid of soms ontdekt men later dat het onderzoek niet volledig correct was. Toch is dat geen reden om niet te communiceren, vindt Carter: “Het doet er vaak niet echt toe of wat in een tijdschrift gezegd wordt, later gedeeltelijk onwaar blijkt te zijn. Het gaat erom dat je mensen aan het denken zet. Heel veel mensen hebben immers geen idee over wat er allemaal mogelijk is, wat er allemaal onderzocht wordt.”

Cultuur

BURLESQUES FOLLIES IN LEUVEN

Strip strip hooray!

Krulspeelden, ingesnoerde korsetten, jarretellen, knalrode lippen, wimperkrultangen, te hoge stiletto's. Niemand zal beweren dat het voorbereiden en beleven van een retroavondje uit niet arbeidsintensief is! Dankzij de heren en vooral dames van Neo Retro is het wél steeds de moeite waard.

TINE KEMPS

Een vrijdagavond in het vernieuwde Depot. Een afgeborsteld en (gedeeltelijk) puik opgekleed Leuveners publiek wacht op Burlesque Follies, een nieuw feestconcept uit de hoge hoed van Neo Retro, het Frans-Belgische vintage-entertainmentagentschap gegroeid uit het welbekende Radio Modern.

Het publiek, een allegaartje van retrominnende fashionista's tot stoere vrijgezelligengroepjes, wacht (terecht) met rode oortjes: een burleske act is niets meer of minder dan een striptease. Anders dan de werknemers van de *cabardouchekes* die 's naties steenwegen sieren, leggen burleske artiesten de nadruk eerder op het *teasen*. Ze gaan –gelukkig voor de licenties van het Depot!– nooit helemaal naakt: een burleskshow stopt bij *pasties*, in het schoon Vlaams tepelplakkers, en een stringetje.

Pluimen en glitters

De cast van Neo Retro bracht een tamelijk traditionele, maar abso-

luut oerdegelijke burleskshow. Bekende typetjes en acts sierden het podium. Zo was er de zwartharige LouLou D'vil, zogenaamd een kleindochter van Betty Page, die net zoals haar grootmoeder de bijnaam Sex on Legs met verve verdiende. Andere burleske gemeenplaatsen die present tekenden: de blonde bombshell, de nymfomane crooner en de verleidelijke en charismatische Française met een voorliefde voor S'EXprimer.

Voor het vleugje humor dat in de andere acts soms wat ontbrak, zorgde Equador the Wizard, een sympathieke Engelsman die de Union Jack en een speelgoedkrijntje een heel nieuw gezicht gaf. Alle acts baadden in een voor burlesk essentiële glamoureuze retro-stijl met veel pluimen, pailletten, nepdiamanten en glitter overal.

De avond was nog niet ten einde toen alle *showgirls'n'boys* (meermaals) uitgekleeft waren. Wie wou, kon de geleerde sensuele bewegingen meteen zelf tonen op de dansvloer, of een suggestief

kiekie laten nemen met een van de artiesten.

Conclusie van een avondje uit? Burlesque Follies zal niet zorgen voor vernieuwing binnen het genre, maar Neo Retro slaagt er wel in het Vlaamse publiek mee te loodsen in de internationale neoburleske beweging, en vooral, een erg fijn en stijlvol avondje uit te organiseren.

Blubberburlesk

Als kunstvorm wil burlesk meer doen dan zorgen voor een fijn avondje uit. Burlesk beweert al

jaren emancipatorisch te zijn, en al jaren doet deze bewering hier en daar een wenkbrauw fronsen. De emancipatorische kracht van het burlesk strippen

Gedaan met diëten!

zou schuilen in het basisprincipe dat elke vrouw, ongeacht haar lichaamstype, in staat is sensueel en opwindend te zijn. Volspanke dames zijn dus welkom op het anders aan hen allergische po-

dium. Een wat zware boodschap om te linken aan dit type van weinig om het lijf hebbende, en weinig pretentieuze show, maar het werkt wel: zelfs schrijfster dezes zag het licht in de pailletten van de stringetjes van LouLou D'vil en Lolly Wish. Ondanks buikjes en cellulitis waren deze verleidelijke danseressen onweerstaanbaar sensueel. Gedaan met diëten, dus!

Burlesques Follies, op 14 februari (Minard, Gent) en 15 februari (La Tentation, Brussel).

Simon Leclercq

INTERVIEW SCHRIJVER ERWIN MORTIER

“Goede literatuur kan ons bewust maken van onze eigen complexiteit”

Erwin Mortier werd al van bij zijn debuut in 1999 met literaire prijzen om de oren geslagen. In 2009 werd *Godenslaap*, zijn oorlogsverhaal in een bij wijlen uiterst barokke schrijfstijl, bekroond met de AKO-literatuurprijs. Daarnaast is Mortier ook opiniemaker. “Ik proef overal de ontgoocheling over minister Schauvliege.”

JELLE MAMPAEY

Welke impact wilt u als schrijver hebben op de maatschappij?

Erwin Mortier: «Ik denk dat goede literatuur ons bewust kan maken van de complexiteit van onze geest, ons hart, ons verlangen, van ons mens-zijn. De politiek van de kunst is niet hetzelfde als de kunst van de politiek. De kunst van de politiek heeft als doel om mensen te laten samenleven. De politiek van de kunst dient om ons erop te wijzen dat wij daarin nooit volmaaktheid kunnen bereiken.»

«De manier waarop literatuur op een samenleving inwerkt, is heel indirect. Literatuur slijpelt heel langzaam door. Dat is een groot verschil met een expliciete stellingname als opinieschrijver, waarbij je je mengt in een bepaald maatschappelijk debat.»

In *Godenslaap* schrijft een oude vrouw haar herinneringen aan de Eerste Wereldoorlog neer. Waarom schreef u over die oorlog?

Mortier: «*Godenslaap* is gegroeid uit mijn vaststelling dat we in België, anders dan in de omringende landen, vreemd genoeg

geen levende traditie van literatuur over die Grote Oorlog hebben. In Duitsland is er *Van het westelijk front geen nieuws* van Remarque, in Engeland is er *Goodbye to all that* van Graves. Zo'n prozaverwerking van de oorlog kennen wij hier niet. Met *Godenslaap* heb ik, op een symbolische manier, een soort leemte in ons cultureel geheugen proberen op te vullen door die roman alsnog te laten schrijven door de hoofdpersoon van het verhaal, een vrouw uit de burgerij.»

Hoe bent u geëvolueerd als schrijver?

Mortier: «Je doet gaandeweg een soort metier op. Je wordt zekerder van je zaak. Ie-

moet uitzoeken wat het boek eigenlijk wil. Je moet daarbij voortdurend afwegingen maken, deels rationeel en deels intuïtief. Je weet ongeveer waar je wilt uitkomen, maar je moet openstaan voor verrassingen onderweg.»

«Als ik nu naar mijn debuut terugkijk, zie ik een andere schrijver. Ik zou niet opnieuw kunnen schrijven wat ik toen geschreven heb. Je schrijverschap evolueert, net zoals je blik op wat een verhaal is.»

Ontgoocheling

Bij het aantreden van minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) schreef u een vlammend opiniestuk. Hoe heeft ze het tot nu toe gedaan als minister?

Mortier: «Ik heb zelf weinig met de minister te maken, maar ik proef overal de ontgoocheling die ik voorspeld had. Ze is geen daadkrachtige minister en ze omringt zich niet met de juiste mensen. Dat kon je bij

ling tonen, maar die ontgoocheling is vrij algemeen. Het is geen probleem dat een minister weinig ervaring heeft. Patrick Dewael (Open Vld) had bij zijn aantreden als minister van Cultuur ook geen culturele achtergrond, maar hij heeft zich omringd met goede mensen en hij heeft goed werk geleverd.»

«Schauvliege is hier in het Gentse een stemmenkanon. Daarom moest zij na de verkiezingen iets krijgen. Dat is symptomatisch voor de mentaliteit binnen de Vlaamse politiek. Ze beschouwen cultuur als een soort afdankertje.»

Staat u, net zoals veel kunstenaars, kritisch tegenover de opkomst van N-VA?

Mortier: «Ik deel hun politieke standpunten niet, maar dat hoeft ook niet in een democratie. Ik vind het als schrijver vooral interessant om te zien gebeuren. Het Vlaams-nationalisme probeert zich als redelijker te verpakken. Ze proberen het confederalisme ingang te doen vinden, maar ze krijgen af te rekenen met de realiteit. De realiteit is namelijk dat de meerderheid van de Belgen dat niet ziet zitten.»

«Ze projecteren hun eigen interne contradictie op anderen wanneer ze moeten bekennen dat hun partijprogramma zeer incoherent is en dat ze elkaar tegenspreken. Ze zijn voortdurend gedwongen om hun eigen contradicties te maskeren door uitval- len naar anderen.»

“Joke Schauvliege is geen daadkrachtige minister en ze omringt zich niet met de juiste mensen”

der nieuw boek is een stap in het onbekende. Je metier kan je helpen op het ogenblik dat de inspiratie niet helpt, maar het metier moet in functie van de inspiratie staan. Je

haar aantreden al zien aankomen. Dat hoor je niet van de mensen in de sector die nog met haar moeten samenwerken. Zij zullen niet expliciet hun ontgooche-

Cultuur

INTERVIEW LAATSTE ARTEFACT VOOR STUK-PROGRAMMATOR

“Artefact en Kulturama was een mooi huwelijk”

Artefact, het jaarlijkse kunstenfestival waar beeldcultuur, actualiteit en maatschappelijke uitdagingen centraal staan, gaat deze week van start. Voor de laatste keer gebeurt dat onder het toezicht van STUK-programmator Pieter-Paul Mortier, die het kunstenfestival voor het achtste jaar op rij organiseert en daarna STUK vaarwel wuift.

PIETER HIELE
De titel is dit jaar *A City Shaped*. Wat houdt dat in?

Pieter-Paul Mortier: «Artefact werkt thematisch. We proberen met een thema heel breed, maar toch ook in de diepte te werken. Dat laten we over aan de kunstenaars. Zij geven echt vorm aan het programma. Het idee van het programma van dit jaar is gekomen door om ons heen te kijken. Je ziet dat mensen veel met stadsplanning bezig zijn. Zo wil bijvoorbeeld het project Leuven Klimaatneutraal ervoor zorgen dat Leuven klimaatneutraal zal zijn in 2030. Hoewel het STUK die noodzaak aan verandering 100 procent onderschrijft, willen we daar toch ook kritisch naar kijken.»

Hoe belangrijk is de rol van kunst in het maatschappelijk debat?

Mortier: «Urbanisme en stadsplanning zijn heel vaak officiële verhalen die zich afspelen op verschillende beleidsniveaus. Die tendens is niet alleen Westers, ze vindt plaats over de hele wereld. We willen met Artefact dat officiële verhaal laten botsen met de ideeën van burgers en kunstenaars. Op

die manier kunnen zij mee dat verhaal vormgeven en versterken.»

Dit jaar is Artefact voor het eerst losgekoppeld van Kulturama. Hoe belangrijk is dat?

Mortier: «We zijn inderdaad voor het eerst onafhankelijk van Kulturama, omdat Kulturama niet meer bestaat. Het is een experiment. We moeten nu bijvoorbeeld zelf veel sterker inzetten op communicatie, waarvoor we een zeer grote inspanning moeten leveren. De combinatie van Artefact en Kulturama was altijd een zeer mooi huwelijk. Op die manier konden we mensen bereiken die we anders veel moeilijker bereikten. Anderzijds is het heel mooi dat Kulturama er niet meer is, omdat het verdwijnt omwille van een goede reden, namelijk dat het haar doel bereikt had. Leuven is op cultureel vlak onherkenbaar veranderd ten opzichte van tien jaar geleden, en dat heeft het in grote mate te danken aan Kulturama. Op die tijd heeft Leuven een goed en stabiel cultureel beleid opgebouwd, dus is de noodzaak van Kulturama in de stad weggefallen.»

De editie in 2006 bestond uit zes dagen, dit jaar zijn dat er

twaalf. Zal Artefact binnenkort uit haar voegen barsten?

Mortier: «Nee (*beslist*). Dat kan niet. Ik beweer niet dat het nooit veertien dagen zal worden, maar ze-

structureel sowieso met een beperking. Die verdubbeling is bijgevolg zeker geen trend die zich nog zal verder zetten. Artefact zal dus nooit een maand duren, maar dat lijkt me

ten, geïnspireerd zijn, er opbouwende kritiek op hebben. Als het leeft, en de kunstenaars bovendien tevreden zijn met de boeiende uitdagende context waarin ze hun werk kunnen presenteren, zal het een geslaagde editie zijn.»

“Als er maar vijf man komt opdagen, zal iedereen triest zijn”

ker niet meer. Dat is omdat we het volledige festival rond de tentoonstelling bouwen, die de fundering vormt van het hele programma. Het is het enige moment van het jaar dat we het hele gebouw daarvoor inzetten, op de voorstellingszaal en de concertzaal na. Dat houdt in dat de ateliers, de studio's, en heel veel zalen worden gebruikt als tentoonstellingsruimte. We zitten dus infra-

ook niet de bedoeling.»

Wanneer is voor u deze editie van Artefact geslaagd?

Mortier: «Hoewel ik publiekscijfers niet de maat der dingen vind, hebben we publiek nodig. We steken er veel energie in, dus als er maar vijf man komt opdagen, zal iedereen triest zijn. Verder vind ik het geslaagd als mensen het appreciëren, er ideeën uit put-

Voor u is dit de laatste editie van Artefact. Aan wie geeft u de fakkel door?

Mortier: «De fantastisch sympathieke Hisham Khalidi zal de fakkel van mij overnemen. Ik ben blij! Hij is een Marokkaanse Nederlander die mooie programma's gemaakt heeft in het verleden. Hij begint hier op 1 maart en zal in 2014 ook hoofdcurator zijn van de Biënnale in Marrakesh. Hij staat dus voor een uitdaging met twee vrij stevige projecten in het verschiet, maar ik kijk er al naar uit om volgend jaar voor het eerst als bezoeker naar Artefact te komen kijken.»

13 tot 24 februari, STUK

The Oil Fields zijn te bezichtigen tijdens Artefact

Circus is weer populair

Circus is weer in opmars. Maar hoe zit het nu eigenlijk met circus in Vlaanderen?

CAROLINE VAN RHEE

Overall in Vlaanderen trekken de circusateliers meer leerlingen aan en worden animaties of acts ingehuurd om meer kleur te geven aan straatfestivals of grote evenementen. Circus is veel ruimer en groter geworden, het staat al lang niet meer voor rondreizende gezelschappen met een ronde tent en circusdirecteur.

Het fenomeen “circus” is zeer breed. Het is daarom ook niet verbazend dat het op de meest uiteenlopende plaatsen te vinden is. Vinden we het niet in een cultureel centrum, dan misschien wel gewoon op straat. Vandaag wordt er in Vlaanderen aan meer dan drieduizend kinderen lesgegeven in verscheidene circustechnieken. Er komen zowel grote en volledige circusacts- en voorstellingen tot stand als boeiende, losse animaties. Vandaag kunnen kinderen zelfs

kieszen voor circushumaniora en er zijn ook bijscholingen te volgen voor mensen die zich willen specialiseren. Sinds een paar jaar wordt er ook ondersteuning geboden aan circus door de Vlaamse overheid. Zo werd in Gent het Circuscentrum opgericht. Het biedt onder andere ondersteuning aan jonge circusartiesten of acts en probeert circus te promoten via acties en evenementen. Artiesten die een loopbaan in het circus willen, kunnen ook bij hen terecht.

Circus in beweging

Leuven en circus worden vaak in één adem genoemd, aangezien Leuven dé circusstad bij uitstek is. Circus in beweging, het circusatelier in Leuven, maakt zich herkenbaar met drie pinguïns in hun

logo. Dit atelier is, met ongeveer 800 leden, één van de grootste circusateliers in Europa. Er worden in totaal 47 verschillende lessen aangeboden, voor beginners en gevorderden. Er kunnen dynamische lessen gevolgd worden, zoals luchtacro, maar als men liever op de grond blijft, kan er ook les gevolgd worden in éénwielers. Naast de wekelijkse lessen, zijn er

Iedereen met een circuskriebel kan er terecht

ook workshops die gevolgd kunnen worden door scholen en jeugdverenigingen. Circus in Beweging werkt onder andere ook mee aan projecten, grote evenementen en voorstellingen. Ze bieden ook hun eigen voorstellingen aan, die tot stand

zijn gekomen dankzij de creatieve breinen van de leerlingen. Bedrijven kunnen circusacts of voorstellingen inhuren om een receptie of bedrijfsfeest op te vrolijken. Zij kunnen ook deelnemen aan workshops of teambuildingactiviteiten, een teken dat circus voor iedereen is en niet enkel voor kinderen. Iedereen met een circuskriebel kan er terecht, jong of oud, voor bijna elke discipline.

Cirque Composé

Voorstellingen hebben natuurlijk altijd een publiek nodig. Deze week vindt de voorstelling “Cirque Composé” plaats in de Schouwburg van Leuven. Dit is een project van 30CC in samenwerking met Circus in Beweging, ArtboeM en het Vlaams circuscentrum. Dus als u zelf niet in staat bent tot acrobatische kunstjes of het in de lucht gooien van borden, bent u zeker welkom.

Zaterdag 16 februari in de Schouwburg

Cultuur

NERVEUZE VROUWEN OP DE PLANKEN

Frêle freules doen Te Gek?

Het Te Gek?-initiatief heeft zich weer op gang getrokken. Voor het derde jaar op rij wordt u een muziektheatervoorstelling aangeboden. Het doel blijft nog steeds de psychiatrie ontdoen van haar taboe. Onderwerp van deze editie is de krankzinnige dame, onder de noemer "Nerveuze Vrouwen".

NILS DE NEUBOURG

Naast goddeloos vertier voor de man leidt het vrouwelijk corpus eveneens tot de irrationaliteit en labiliteit van dat zwakkere geslacht. Een baarmoeder op

.....
"Een genitale massage kan de onrust verlichten"
.....

wandel in dat lijf veroorzaakt de psychische aandoening hysterie bij onze vrouwelijke medemens.

Althans, dat wist zelfverklaard vrouwjeskenner Plato ons te melden. Diepgravend onderzoek in de negentiende eeuw toonde aan dat in zulke gevallen een stevige, mannelijke hand soelaas kan bieden. Een genitale massage kan, indien op medische verantwoorde manier verstrekt, de mentale onrust verlichten. In het geval voorgaande methode ontoereikend blijkt, luidt het devies "leidt de hand niet tot gezang, hanteer dan de waterslang".

Psychiatrie

Loop evenwel niet meteen naar de dokter om u een genitale massage voorgeschreven te krijgen. Het idee van de "nerveuze vrouw" kent een lange geschie-

denis en is vandaag eveneens het onderwerp van de nieuwe muziektheaterreeks van Te Gek. Het initiatief tracht sinds 2004 de beeldvorming over psychiatrie en geestelijke gezondheidszorg positief te beïnvloeden. Waar Te Gek? bescheiden begon met het uitbrengen van een cd, is het de laatste jaren uitgegroeid tot een heuse avondvullende voorstellingsreeks.

Taboe

"We willen vooral psychische problemen uit de taboesfeer halen," verduidelijkt Te Gek?-coördinator Marc Hellinckx. "Het is iets van ons allemaal, aangezien iedereen ermee geconfronteerd kan worden. Desondanks bestaat er toch nog een heel groot taboe over. Mensen praten er heel moeilijk over en men schaamt er zich over indien men hulp zoekt." Voorts wil het project mensen er ook van overtuigen dat het de maatschappij is die een deel ziekmakend is. "We leven in een veeleisende samenleving met haar snelheid en prestatiedrang."

Gedurende enkel weken krijgen vier viriele vrouwen permissie om in het teken van de campagne Vlaanderens culturele centra te bestormen. Deze editie is een samenwerking tussen initiatiefnemer psychia-

.....
"We leven in een veeleisende samenleving met haar snelheid en prestatiedrang"
.....

MARC HELLINCKX

trisch ziekenhuis Sint-Annendaal in Diest en productiehuis De Muziekfactorij. Woensdag 13 februari doet de theatertournee het uitverkocht 30CC in Leuven aan.

"We wilden deze keer het vrouwelijke thema belichten aangezien er specifieke problematieken zijn, zoals bepaalde eetstoornissen, die meer gelinkt zijn aan vrouwen dan aan mannen. Maar denk bijvoorbeeld ook aan het historische ziektebeeld rond hysterie," licht Hellinckx het specifieke thema toe.

Meer dan muziek

Nerveuze vrouwen van dienst zijn Karlijn Sileghem, Tine Embrechts, Hannelore Bedert en Roos (Roosbeef) Rebergen. Begeleid door de showloze Laatste Showband brengen zij liedjes uit de reeds omvangrijke Te Gek?-catalogus. Maar de opvoering is meer dan alleen muziek. De liedjes worden verweven met monologen en dialogen over de vrouw in de psychiatrie. Sien Eggers zag er als regisseur op toe dat alles in haar kenmerkende orderlijke chaos werd gegoten.

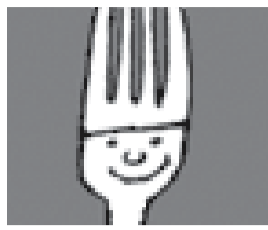
De theatertournee is maar één deel van een tweeluik: tegelijkertijd loopt in het Museum Dr. Guislain in Gent een tentoonstelling met dezelfde titel rond de vrouw in de psychiatrie.

(advertentie)

Doe de groentetas!

Elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Natuur- en Sterrenkunde, Gasthuisberg en Letteren Data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

Menu van de week

In Alma 1-2-3

11-15 februari 2013

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Scampibrochette met dilleroomsaus, broccoli en saffraanrijst	€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en forestieregroenten	€ 5.20
Spaghetti bolognaise groot	€ 3.50
Spaghetti bolognaise veggie groot A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 3.00
Capellini bolognaise groot A2	€ 3.50
Capellini bolognaise klein A2	€ 3.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1 + A3	€ 5.20
1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A2	€ 5.60
Chili sin carne met jacked potatoe A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spekreepjes met wintergroenten A3	€ 3.00

dinsdag

Kalkoenlapje met groene pepersaus en oventomaat	€ 5.20
Quornfilets met andijvie in room	€ 5.60
Steak met groenten en saus	€ 5.60
Varkensgebraad met kampernoelies en sperziebonen	€ 5.20
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje	€ 3.00
Koninginnenhapje A2 + A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

woensdag

Cordon-bleu met raapblokjes	€ 5.20
Pollakhaasje met provencaalse saus en peterseliepuree	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	€ 5.20
Vegetarische lasagne	€ 4.60
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50

donderdag

Capellini carbonara	€ 3.00-3.50
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje	€ 5.60
Koninginnenhapje Valentijn	€ 4.00
Lamssteakburger met tijmsaus en witloof	€ 4.60
Vegetarisch koninginnenhapje Valentijn	€ 4.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	€ 5.20
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

vrijdag

Gepaneerde pladijs met botersaus, peterselie en krieltjes	€ 5.20
Hamburger met rode kool	€ 3.00
Hazelnootburger met tomatenroomsaus en boontjes	€ 5.20
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1 + A3	€ 5.20
Koninginnenhapje A3	€ 4.00

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!

De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

JE VINDT ER MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, BOEKEN, PLATEN, CD'S EN
PAKKEN SNUISTERIJEN...

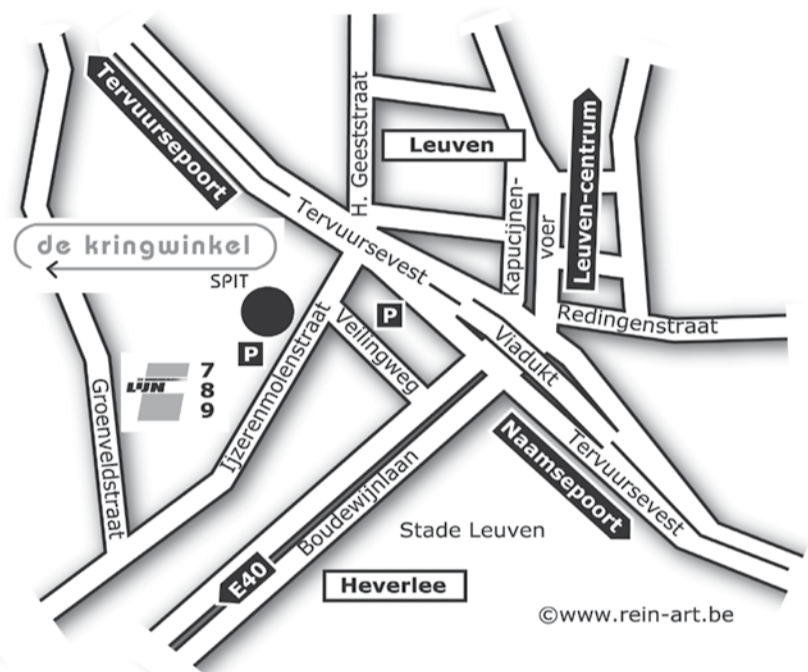
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

De goedkoopste fuijsaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

Universiteit ontkent fouten bij uitreiken eredoctoraten

Spermabank LOKO-salon gedoneerd aan spermabank UZ Leuven

Analyse:

- 8.2 liter actief sperma
- 92 verschillende specimens
- 62% Loko alumni
- 1% Knaagdier

LOKO-voorzitter Bruno Bruynooghe: "Tijd om iets terug te geven"

Sportkot ziet eindelijk terug lopers op de piste na de feestdagen

Making Everything Easier!™

Novelty Edition

Rectorsverkiezingen aan de KUL

FOR DUMMIES

- Beleidsplan bijeenharken: een grondig overzicht
- Loze beloftes en financiering
- Tips & tricks
- Studentenstemrecht: Zegen of pest?

Inclusief voorwoord

RIK TORFS

Vanaf nu verkrijgbaar in de KULeugen webshop

Ejaculatie komt neer op een data-overdracht van 2.9 gigabyte aan DNA-informatie.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 13
Maandag 11 februari 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jelle "Michelle Rodriguez" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Ik wil van zoveel mannen kinderen, eigenlijk." Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Pieter "David Bowie" Hiele, Wouter "Rihanna" Goudeseune, Jens "Hilary Clinton" Cardinaels, Philip "Beyoncé" Gallasz, Charlotte "Het Vrijheidsbeeld" Vekemans, Sam "Zooeey Deschanel" Rijnders & Andrew "Filippa K" Snowball

Schrijvers:
Ruben "Jessica Alba" Van Lent, Carolien "Ryan Gos-

ling" Van Rhee, Pieter "Jelle Mampaey" Rombouts, Gijs "Tine Baelmans" Van Den Broeck, Tine "Jelle Dehaen" Kemps, Nils "Tine Embrechts" De Neubourg, thomas "Bill Clinton" In't Veld & Inge "Joseph Gordon-Levitt" Gearardyn

Fotografen:
Simon "Maggie De Block" Leclerq, Youri De Groote & Christine Laureys

Tekenaars:
Simon "Spermit De Kikkervis" Englebert & Jeroen "Tine Van Den Wyngaert" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels & Margot

Hollevoet

Eindredactie: Jelle Mampaey, Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredacteur Het Laatste Nieuws: Jeroen "Prince" Deblaere

IT:
Joachim "Pedro Poublon" Beckers & Stef Heylen

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij Tuerlinckx (Molenstede) Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer:

0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, sperma- of eiceldonors) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Dirk Draulans

“De grote verlangens en de grote dromen zijn weg”

Dirk Draulans is al 25 jaar wetenschapsredacteur bij het weekblad Knack. Hij probeert op een eenvoudige manier moeilijke wetenschappelijke materie over te brengen naar het grote publiek.

JENS CARDINAELS

Knackredacteur en bioloog Dirk Draulans was vorige week in Leuven. Naar aanleiding van de Patroonsfeesten van de universiteit nam hij deel aan een panelgesprek over hoe wetenschappers het publiek moeten informeren over hun werk.

Waarom vindt u het belangrijk dat gewone mensen op de hoogte zijn van wetenschapsnieuws?

Dirk Draulans: «Omdat er geweldig veel interessante dingen gebeuren in de wetenschap die relevant zijn voor iedereen. Bovendien leiden de harde wetenschappen – meer dan de politiek en de economie – tot belangrijke maatschappelijke veranderingen.»

Besteden de Vlaamse media er voldoende aandacht aan?

Draulans: (aarzelt geen seconde) «Nee. De aandacht voor wetenschappelijk nieuws is verminderd. Ook bij Knack. Toen ik er 25 jaar geleden startte, was er meer ruimte voor tekst en minder voor afbeeldingen. Maar we mogen niet klagen: samen met De Standaard zijn we het enige Vlaamse medium dat nog een wetenschapsredactie heeft. Zelfs de VRT heeft er geen meer. Dat is duidelijk een negatieve trend.»

Is het moeilijk om moeilijke materie verstaanbaar uit te leggen?

Draulans: «Sommige dingen kun je bijna niet vertalen en dat is frustrerend. Maar er zijn ook onderwerpen die redelijk makkelijk zijn. Dat zijn meestal de onderwerpen die aanleunen bij de leefwereld van de mensen.»

«Het is goed om als wetenschapsjournalist even meegedraaid te hebben in de wetenschapswereld (Draulans was een tijd onderzoeker, red.). Als de Vlaamse media al eens iets doen over wetenschap, wordt dat meestal gedaan door mensen die niet weten hoe de wetenschappelijke wereld functioneert.»

“Na de ellende van de herfst, is de rust weergekeerd bij Knack”

Sommige wetenschappers klagen over fouten in wetenschapsartikelen, omdat die de wetenschap te simpel voorstellen.

Draulans: «Wetenschappers lezen een krant als wetenschapper en niet als een krantenlezer die niet veel van wetenschap afweet. De wereld van een wetenschapper en van een krantenlezer zijn totaal verschillend. Wetenschappers weten niet altijd dat ze op een andere manier moeten praten als ze voor een eenvoudig medium spreken. Ik

zeg hun vaak: als je geïnterviewd wordt, steek dan één boodschap in je hoofd en blijf die herhalen. Als een wetenschapper zijnsprongen begint te maken, maakt de journalist een cocktail van wat verteld wordt.»

De tandarts

U legde een academisch parcours af, maar uiteindelijk koos u voor de journalistiek. Waarom?

Draulans: «Ik ben er per ongeluk ingerold toen mijn academische carrière vastliep. In die periode ging ik naar de tandarts. Er lag

BIO

Dirk Draulans

- Wordt op 4 mei 1956 geboren in Turnhout
- Behaalt in 1979 zijn diploma als bioloog aan de KU Leuven en start een carrière als onderzoeker
- Van 1985 tot 1987 onderzoeker aan The University of Oxford
- Wordt wetenschapsredacteur bij Knack in 1987
- Maakt in 2009 het programma *Beagle*, waarin hij voor Canvas en het Nederlandse VPRO de tocht van de bioloog Charles Darwin overdoet

een Knack op tafel. Daar stond de enige vacature voor een journalist met een wetenschappelijke achtergrond in die het magazine ooit heeft gepubliceerd. Ik heb ze eruit gescheurd en ik heb gesolliciteerd.»

«Ik heb twee jaar getwijfeld of ik destijds de juiste keuze heb gemaakt. Maar achteraf bedacht ik me dat ik nu in een vak zit dat me beter ligt dan de wetenschap me ooit zou gelegen hebben. Dat inzicht was confronterend, maar ik heb me er snel mee verzoend.»

U heeft ook aan oorlogsverslaggeving gedaan.

Draulans: «Ja, ik vind wetenschapsjournalistiek de minst interessante vorm van journalistiek. Anders dan een politiek of economisch journalist, is de wetenschapsjournalist alleen maar een vertaler. Zijn bijdrage is relatief beperkt. Daarom ben ik aan het begin van mijn Knackcarrière voor een jaar of tien in de oorlogsverslaggeving gestapt. Dat was fantastisch.»

Zijn er dingen die u nog wilt doen in uw carrière?

Draulans: «Toen ik voor het Canvasprogramma *Beagle* in het kielzog van Charles Darwin de wereld mocht rondreizen op een boot, kwam alles wat ik ooit graag gedaan heb bij elkaar: tv, schrijven, avontuur, biologie, Dar-

Andrew Snowball

Dirk Draulans: “Als de Vlaamse media al eens iets doen over wetenschap, wordt dat meestal gedaan door mensen die niet weten hoe de wetenschappelijke wereld functioneert.”

win... Toen ik nadien thuiskwam, zei ik tot ergernis van mijn vriendin: “Nu hoeft er niets meer. Nu kan ik uitbollen tot aan mijn pensioen.” De grote verlangens en de grote dromen zijn weg.»

Knack

Knack heeft woelige maanden achter de rug. Rik Van Cauwelaert en Koen Meulenaere, twee prominente gezichten, stapten op omdat ze tegen de nieuwe hoofdredacteur waren. Gaat het intussen beter?

Draulans: «De rust is weergekeerd op de redactie. Bovendien kom ik constant mensen tegen die zeggen dat we goede Knacks maken. Knack is toegankelijker geworden, de lay-out is rustiger. Na de ellende die er geweest is in de herfst, hoop ik dat we de rust kunnen behouden op de redactie.»

Papieren magazines staan onder druk en er zijn weekendkranten die lijken op Knack. Hoe ziet u de toekomst?

Draulans: «De verhalen die wij maken zijn nog altijd beter dan die van de weekendbijlagen. Wij hebben meer tijd om ver-

“Ik vind wetenschap de minst interessante vorm van journalistiek”

halen diep te doorgronden, terwijl krantenjournalisten ook door de week moeten schrijven. Bovendien doet onze nieuwssite Knack.be het erg goed. Knack heeft een goede formule, maar het valt af te wachten of die leefbaar zal blijven in de toekomst.»

Twijfelt u daar aan?

Draulans: «Ik hoop dat het blijft werken. Over tien jaar ga ik met pensioen, dus ik hoop dat het blad nog zeker zo lang blijft bestaan.» (lacht)